

Algemeen Bestuur Sabewa Zeeland

Agenda voor de vergadering van het Algemeen Bestuur Sabewa Zeeland op 15 december 2017 om 09.00 uur in het waterschapskantoor te Terneuzen, vergaderkamer 4.17 rechts

1. Opening en mededelingen (*mondeling*)
2. Vaststellen van de notulen van de vergadering van het Algemeen Bestuur van 22 september 2017 (*ter vaststelling*)
3. Ingekomen brief Zeeuwse Ombudsman (*ter bespreking*)
4. Voorstel om de leidraad kwijtschelding vast te stellen (*hamerstuk*)
5. Voorstel om de definitie van leegstand vast te stellen (*hamerstuk*)
6. Vergaderschema 2018 (*ter besluitvorming*)
7. Voorstel inzake het vaststellen van verdeelsleutels (*ter besluitvorming*)
8. Voorstel inzake het wijzigen van de Gemeenschappelijke Regeling Sabewa Zeeland (*ter besluitvorming*)
9. W.v.t.t.k. en rondvraag
10. Sluiting

Eerstvolgende vergadering: 9 februari 2018

Algemeen Bestuur Sabewa Zeeland

Verslag van de vergadering van het Algemeen Bestuur Sabewa Zeeland op 22 september 2017 in het waterschapskantoor te Terneuzen, vergaderkamer 4.17 (rechts)

Aanwezig: wethouder Herselman (Kapelle, voorzitter), wethouder Totté (Hulst), wethouder Van Hulle (Terneuzen), wethouder Meeuwisse (Goes), mevrouw Van de Wijnckel (directeur), de heer Prinsen (bestuurssecretaris).

Afwezig met kennisgeving: wethouder De Kunder (Reimerswaal), wethouder Werkman (Sluis), wethouder Schenk (Borsele), de heer Steijaert (waterschap Scheldestromen) en wethouder Hoek (Tholen).

1. Opening en mededelingen

- De heer Prinsen neemt als bestuurssecretaris voor het eerst aan het Algemeen Bestuur deel.
- De heer Herselman geeft aan dat er geen quorum is, ondanks het feit dat de heren Werkman en Schenk schriftelijk op de agendapunten gereageerd hebben. De heer Prinsen bevestigt dat. Daarvoor moet tenminste de helft van het aantal leden van het Algemeen Bestuur aanwezig zijn. De heer Van Hulle voegt daaraan toe dat het - gezien de onderwerpen die op de agenda staan - wenselijk is dat alle leden van het Algemeen Bestuur hun zienswijze kenbaar kunnen maken. De heer Herselman stelt daarom voor de stukken in de volgende vergadering als hamerstuk in te brengen.

2. Vaststellen van de notulen van de vergadering van het Algemeen Bestuur op 22 juni 2017

- Pagina 1:
De heer Van Hulle geeft aan dat in de notulen is opgenomen is dat hij 35% van de leidraad heeft verdedigd. Dit moet echter 95% zijn.
- Mevrouw Meeuwisse geeft aan dat in de notulen staat dat zij een motie heeft ingediend. Het is echter de raad van de gemeente Goes die een motie heeft ingediend om de leidraad kwijtschelding aan te passen.

Pagina 2:

- De heer Herselman geeft aan dat de heer Werkman via de e-mail heeft gevraagd of de huidige verdeelsleutel al geëvalueerd is. Mevrouw Van de Wijnckel geeft aan dat een evaluatie voor het vierde kwartaal gepland staat en dat deze in de volgende vergadering van het Algemeen Bestuur besproken zal worden.
- De heer Totté heeft een opmerking over de ingekomen brief van de Ondernemingsraad. Dit punt staat op de agenda (punt 3).
- Na aanpassing zijn de notulen d.d. 22 juni 2017 vastgesteld.

3. Terugkoppeling advies bezwarencommissie

- De heer Herselman licht toe dat de bezwarencommissie het bezwaar van een medewerker tegen zijn schriftelijke berisping gegrond heeft verklaard. Daarom is de schriftelijke berisping omgezet in een waarschuwing. Tevens licht de heer Herselman toe dat naar aanleiding van de brief van de Ondernemingsraad een gesprek heeft plaatsgevonden tussen het Dagelijks Bestuur, de Ondernemingsraad en een aantal medewerkers. Zowel het Dagelijks Bestuur als de personeelsleden hebben dit gesprek als positief ervaren. De heer Totté bevestigt de uitleg van de heer Herselman. De heer Van Hulle vraagt zich af of het vertrouwen van het

personeel voldoende hersteld is. Mevrouw Van de Wijnckel licht toe dat het personeel met name weinig vertrouwen vanuit het Dagelijks Bestuur heeft ervaren. Het Dagelijks Bestuur heeft het vertrouwen in het personeel nogmaals benadrukt.

4. Voorstel om kennis te nemen van de evaluatie van de leidraad kwijtschelding gemeentelijke- en waterschapsbelasting

- De heer Herselman geeft aan dat de heer Werkman via de e-mail heeft aangegeven dat gemeente Sluis instemt met de voorgestelde aanpassingen. Wel vraagt de heer Werkman zich af per wanneer de aanpassingen van kracht zijn. De heer Herselman licht toe dat de heer Schenk heeft aangegeven dat kwijtschelding complexe materie blijft, maar dat Borsele instemt met de voorgestelde wijzigingen.
- De heer Van Hulle geeft aan dat de leidraad maatwerk mogelijk maakt en dat de gemeente Terneuzen daarom akkoord gaat met de voorgestelde wijzigingen. De heer Van Hulle is benieuwd of dit zal leiden tot minder klachten en geeft aan dat de raad van de gemeente Terneuzen de verslaggeving van de Zeeuwse Ombudsman nauwlettend volgt.
- Mevrouw Meeuwisse geeft aan dat zij het een goede evaluatie vindt. Mevrouw Meeuwisse vraagt zich wel af hoe nu wordt omgegaan met de teruggave zorgkosten. De heer Herselman licht toe dat de leidraad op advies van de Zeeuwse en Nationale Ombudsman wordt aangepast op het punt van de zorgkosten. In de toekomst wordt een teruggave in verband met zorgkosten volledig buiten beschouwing gelaten bij de beoordeling van een kwijtscheldingsverzoek. Mevrouw Meeuwisse geeft aan dat gemeente Goes hier tevreden over is. Mevrouw Van de Wijnckel geeft aan dat het vraagstuk rondom gemaakte zorgkosten complex is. Daarom is dit nagevraagd bij de Zeeuwse Ombudsman. Omdat het advies pas kort voor de vergadering van het Algemeen Bestuur is ontvangen, is het stuk nagezonden. Mevrouw Meeuwisse geeft aan dat zij het positief vindt dat de gehele leidraad geëvalueerd is.
- Het Algemeen Bestuur gaat akkoord met de voorgestelde wijzigingen aan de leidraad kwijtschelding.
- De heer Van Hulle vraagt of het akkoord is als gemeente Terneuzen alle statushouders in de toekomst via contactpersoon Kim Hovius bij Sabewa Zeeland aanmeldt. Statushouders hebben recht op kwijtschelding. Nu kost het zowel Sabewa Zeeland als gemeente Terneuzen veel tijd om kwijtscheldingsverzoeken van statushouders administratief af te handelen. Mevrouw Van de Wijnckel geeft aan dat dit akkoord is.

5. Voorstel tot vaststelling van de definitie leegstand

- Het Algemeen Bestuur gaat akkoord met de voorgestelde definitie van leegstand.

6. Voorstel om kennis te nemen van de 2^e Bestuursrapportage 2017

- Pagina 1:
De heer Herselman licht toe dat de heer Schenk via de e-mail heeft aangegeven het niet correct te vinden dat de bestuursrapportage niet in de begeleidingscommissie is behandeld. Mevrouw Van de Wijnckel licht toe dat de planning van de begeleidingscommissie is aangepast en dat de bestuursrapportage door omstandigheden niet tijdig is afgerond. De bestuursrapportage is wel per mail naar de leden van de begeleidingscommissie gestuurd. Naar aanleiding van de reacties van de leden van de begeleidingscommissie zijn een aantal prognoses aangepast.
- Mevrouw Meeuwisse merkt op dat het ziekteverzuim hoog is. Mevrouw Van de Wijnckel licht toe dat de re-integratietrajecten voor langdurig zieken zijn afgerond. Tevens ligt het aantal ziekmeldingen in het eerste halfjaar vaak hoger dan in het tweede halfjaar. De heer Totté geeft aan dat de meldingsfrequentie

laag ligt. Hij is van mening dat het vooral van belang is aandacht te schenken aan langdurig ziekteverzuim. Mevrouw Van de Wijnckel licht toe dat er vanuit het MT volop aandacht is voor ziekteverzuim.

- Het Algemeen Bestuur heeft kennis genomen van de 2e bestuursrapportage 2017.

7. W.v.t.t.k.

- Geen vragen.

Sluiting

De heer Herselman sluit de vergadering onder dankzegging van ieders aanwezigheid en inbreng.

TNT Post
Port betaald
Port Payé
Pays-Bas

2 6 SEP. 2017

Sabewa Zeeland
T.a.v. de leden van het
Algemeen Bestuur
Postbus 1155
4530 GD Teneuze

ROBCC #7341X0X#00#0000#

Sabewa Zeeland
T.a.v. de leden van het Algemeen Bestuur
Postbus 1155
4530 GD Terneuzen

uw kenmerk uw brief d.d. ons kenmerk bijlage(n)

contactpersoon
mr. drs. G.W. van der Brugge

doorkiesnummer
0118-675571

onderwerp
Standpunt teruggaaf
Rijksbelastingdienst/zorgkosten

datum 18 SEP. 2017

Geacht bestuur,

1. Aanleiding

De Nationale Ombudsman boog zich recent over de vraag of het terecht is dat kwijtschelding door organisaties als de uwe wordt afgewezen met als opgevoerde reden dat verzoeker een teruggaaf van de Belastingdienst ontving als gevolg van gemaakte zorgkosten. De uitkomst van zijn onderzoek en een recent ingediende klacht over uw organisatie met betrekking tot dit onderwerp vormen de aanleiding voor deze brief.

2. Kaders bij kwijtschelding

Kwijtschelding is bedoeld voor mensen die niet de middelen hebben om anders dan met buitengewoon bezwaar hun belastingschuld (gedeeltelijk) te betalen. De voorwaarden om aan te nemen dat er sprake is van buitengewoon bezwaar zijn vastgelegd in de Uitvoeringsregeling Invordering 1990. Een beleidsmatige uitwerking van deze regels kan worden vastgesteld door middel van een leidraad op lokaal niveau die binnen zekere grenzen kan variëren. Het uitvoeringsbeleid is geen statisch, afgerond geheel maar moet zoveel mogelijk aansluiten op maatschappelijke ontwikkelingen met inachtneming van het gevoerde inkomensbeleid. Voldoet iemand aan de voorwaarden waaronder kwijtschelding kan worden verleend, dan moet hem die ook worden gegeven.

3. De afwijzingsgrond "toerekenbaar niet kunnen betalen".

Volgens artikel 8, eerste lid sub a van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 wordt geen kwijtschelding verleend voor zover het feit dat een belastingaanslag niet kan worden voldaan aan de belastingschuldige is toe te rekenen. Daarvan is volgens de Leidraad Invordering 2008 artikel 26.1.9. onder andere sprake als een uitbetaald bedrag (zoals een belastingteruggave) niet is aangewend ter voldoening van de schuld waarvan kwijtschelding wordt gevraagd.

0118-675571

Postbus 6000
4330 LA Middelburg

@ www.dezeeuwseombudsman.nl
info@dezeeuwseombudsman.nl

4. Redelijke uitkomst afwijzing?

Het verzoek dat aan de Nationale Ombudsman werd voorgelegd betrof de vraag of het redelijk is dat een belastingteruggave wegens gemaakte zorgkosten moet worden aangewend om de lokale belastingen mee te betalen. Ook wij hebben onszelf deze vraag gesteld en hierover intensief overleg gevoerd met het bureau van de Nationale Ombudsman. In het onderzoek van de Nationale Ombudsman had de betreffende burger een 'reguliere teruggaaf' ontvangen naar aanleiding van de belastingaangifte. Uit zijn belastingaangifte bleek dat de teruggaaf bestond uit een compensatie voor gemaakte zorgkosten die niet door de zorgverzekering of ander sociale regeling worden vergoed. Er was in dit dossier nadrukkelijk geen sprake van een Beschikking Tegemoetkoming Bijzondere ziektekosten.

5. Doel belastingteruggave zorgkosten

a. Voorwaarden

Op de website van de Belastingdienst wordt uitgelegd wanneer burgers zorgkosten als aftrekpost bij hun belastingaangifte mogen opvoeren. De Belastingdienst noemt dit de 'aftrek specifieke zorgkosten'. De Belastingdienst heeft hieraan enkele voorwaarden gesteld. Als controlemiddel stelt de Belastingdienst de voorwaarde dat burgers bewijsstukken moeten bewaren zodat achteraf de zorgkosten kunnen worden aangetoond.

b. Compensatie

De wetgever heeft het mogelijk gemaakt om bij de aangifte inkomstenbelasting/ premie volksverzekeringen de specifieke zorgkosten als aftrekpost op te voeren. Met de aftrekpost specifieke zorgkosten beoogt de wetgever uitgaven aan zorg te compenseren door middel van een belastingteruggave. In dit verband wordt onder zorgkosten verstaan de kosten die zijn gemaakt in verband met ziekte of zorg en die niet worden vergoed door bijvoorbeeld de zorgverzekering.

c. Tegemoetkoming specifieke zorgkosten

In eerdere klachtzaken oordeelde Sabewa Zeeland dat alleen een Tegemoetkoming specifieke zorgkosten buiten beschouwing wordt gelaten bij berekening van de betalingscapaciteit van burgers. Dit standpunt hebben wij in samenwerking met het bureau van de Nationale Ombudsman onderzocht. Wij zullen hieronder toelichten dat deze redenering leidt tot een onredelijke uitkomst voor de groep burgers die deze tegemoetkoming niet krijgt, maar als gevolg van uw standpunt wel de compensatie voor zorgkosten moet inleveren.

Soms is het inkomen van burgers zo laag dat zij geen voordeel hebben van alle heffingskortingen. Een burger kan immers nooit meer aan inkomstenbelasting terugkrijgen dan hij heeft betaald. Dit is onder andere het geval wanneer een burger veel zorgkosten heeft gemaakt, maar onvoldoende belasting heeft betaald om uit de aftrekpost specifieke zorgkosten bij zijn belastingaangifte een volledig fiscaal voordeel te kunnen trekken. Voor deze groep burgers is de regeling 'Tegemoetkoming specifieke zorgkosten' in het leven geroepen. De Belastingdienst maakt op grond van deze regeling een berekening van de aftrek met en zonder aftrek van de specifieke zorgkosten. Het verschil hiertussen vormt de compensatie. Deze tegemoetkoming compenseert het ongewenst neveneffect van een laag inkomen in combinatie met hoge zorgkosten.

0118-675571

Postbus 6000
4330 LA Middelburg

www.dezeeuwseombudsman.nl
info@dezeeuwseombudsman.nl

6. Standpunt Zeeuwse Ombudsman

In navolging van en in goed overleg met de Nationale Ombudsman is de Zeeuwse Ombudsman van mening dat er een discrepantie bestaat daar waar de wetgever enerzijds wil compenseren voor gemaakte zorgkosten en anderzijds – vanwege diezelfde compensatie- kwijtschelding onthoudt, ook al is aan alle overige voorwaarden voor kwijtschelding voldaan. Dit leidt ertoe dat de beoogde compensatie voor de gemaakte zorgkosten bij een financieel kwetsbare groep mensen (deels) ongedaan wordt gemaakt.

De Zeeuwse Ombudsman constateert dat Sabewa Zeeland een onderscheid maakt tussen twee groepen burgers. Beide groepen ontvangen van de Belastingdienst een compensatie voor of als gevolg van gemaakte zorgkosten. De ene groep burgers ontvangt een rechtstreekse compensatie via de reguliere teruggaaf bij de inkomstenbelasting. De andere groep burgers ontvangt een compensatie wanneer hoge zorgkosten leiden tot de situatie waarbij het fiscaal te behalen voordeel (heffingskortingen) niet volledig wordt benut. Beide groepen ontvangen een compensatie omdat er sprake is van zorgkosten. De Zeeuwse Ombudsman is van mening dat het onredelijk is om verschil te maken tussen deze groepen burgers. De Zeeuwse Ombudsman is van mening dat zowel een 'reguliere' teruggaaf specifieke zorgkosten als de Tegemoetkoming Specifieke Zorgkosten niet bedoeld zijn om lokale belastingen mee te betalen.

7. Conclusie

Recent ontvingen wij een klacht met betrekking tot een belastingteruggave zorgkosten. Uw directie heeft de klacht afgewezen op grond van het standpunt dat alleen een teruggaaf op grond van de regeling Tegemoetkoming bijzondere ziektekosten buiten beschouwing wordt gelaten. De klacht wordt door ons in behandeling genomen en onderzocht. Bij onze overwegingen en oordeel hanteren we het uitgangspunt zoals hierboven omschreven. Omdat een onderzoeksrapport voor de structurele aanpak van het probleem geen soelaas biedt, gaan we graag met overheden in gesprek. Eerdere gesprekken met uw organisatie hebben helaas niet geleid tot wijziging van uw standpunt op de in deze brief behandelde kwestie. Uiteraard zijn we (nog steeds) van harte bereid om ons standpunt aan u toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

de Zeeuwse Ombudscommissie,
namens deze,

mr. drs. G.W. van der Brugge, voorzitter

Vergadering Algemeen Bestuur

Algemeen Bestuur 22 september 2017

agendapunt 4

De leden van het Algemeen Bestuur

SaBeWa Zeeland

bijlagen : Projectevaluatie aanpassing leidraad
kwijschelding

onderwerp : Evaluatie leidraad kwijschelding

Terneuzen, 20 september 2017

Geachte heer/mevrouw,

Aanleiding evaluatie

In 2016 is de leidraad vastgesteld. Begin 2017 is de leidraad op aanbeveling van de Werkgroep Kwijtschelding op een aantal punten gewijzigd. Daarbij is afgesproken deze wijzigingen na een half jaar te evalueren. De evaluatie is uitgevoerd met behulp van onder andere input van de deelnemende gemeenten, de Samenwerking Belastingen Walcheren en Schouwen-Duiveland, hulpverlenende instanties en medewerkers van de afdeling kwijtschelding. Hieronder bespreek ik de belangrijkste uitkomsten van de evaluatie van deze wijzigingen.

Belangrijkste uitkomsten evaluatie

Belastingteruggaven en teruggave voor specifieke zorgkosten

In de leidraad kwijtschelding is vastgelegd dat een belastingteruggave niet tot het inkomen wordt gerekend, als verzoeker een beschikking 'Tegemoetkoming Specifieke Zorgkosten' heeft ontvangen. In alle andere gevallen wordt een belastingteruggave wel tot het inkomen gerekend. De leidraad is op dit punt ruimhartiger dan de wet, waarin is bepaald dat alle teruggaven tot het inkomen moeten worden gerekend. Het advies van de begeleidingscommissie is om deze richtlijn niet te wijzigen.

Echter, op 18 september 2017 ontving Sabewa Zeeland een schrijven van de Zeeuwse Ombudsman. De Zeeuwse Ombudsman heeft zich gebogen over de vraag of het terecht is dat een verzoek tot kwijtschelding wordt afgewezen, met als enige reden dat de verzoeker een teruggaaf van de Belastingdienst ontving als gevolg van gemaakte zorgkosten. De Zeeuwse Ombudsman

heeft hierover intensief overlegd met de Nationale Ombudsman. De conclusie is dat dit niet terecht is. Zowel de Nationale als de Zeeuwse Ombudsman zijn van mening dat een belastingteruggave in verband met zorgkosten niet bedoeld is om lokale belastingen mee te betalen. Daarbij moet geen onderscheid gemaakt worden tussen verzoekers die de teruggave ontvingen uit hoofde van een beschikking 'Tegemoetkoming Specifieke Zorgkosten' en verzoekers die een reguliere teruggaaf ontvingen. De wetgever heeft met beide regelingen beoogd financieel kwetsbare groepen te compenseren voor gemaakte zorgkosten, hetgeen door het afwijzen van een kwijtscheldingsverzoek ongedaan wordt gemaakt.

Onterecht toegekende toeslagen

In sommige gevallen is het banksaldo van verzoeker te hoog voor het verkrijgen van kwijtschelding, als gevolg van teveel ontvangen kindgebonden budget en of kindertopvangtoeslag. In dergelijke gevallen wordt het verzoek tot kwijtschelding opgeschort of invorderingsacties gestaakt, totdat duidelijk is hoeveel er moet worden terugbetaald. De evaluatie toont aan dat het wenselijk is ook teveel ontvangen huur- en zorgtoeslag aan deze bepaling toe te voegen.

Geen overwaarde op de eigen woning en toch geen recht op kwijtschelding

De waarde van de woning wordt meestal bepaald aan de hand van de WOZ. De waarde wordt verminderd met de hypothecaire schuld. Indien er sprake is van een spaarhypothek wordt het gespaarde gedeelte meegenomen als vermogen en hetzelfde geldt voor vermogen opgebouwd in aan de hypotheek gekoppelde verzekeringen. Hierbij is niet van belang dat dergelijke vermogens moeilijk liquide te maken zijn. Uit evaluatie blijkt dat er altijd sprake is van maatwerk in overleg met de betrokken gemeente. Hierdoor kan een oplossing gezocht worden voor schrijnende gevallen. Het advies van de begeleidingscommissie is om deze richtlijn niet te wijzigen.

Uitvoerbaarheid vaststellen waarde van de auto

Sinds de wijziging van de leidraad moet voor de berekening van het vermogen, gerekend worden met de waarde van de auto met de hoogste waarde. In de praktijk blijkt dit lastig uitvoerbaar. Het advies is deze richtlijn aan het einde van dit jaar nogmaals te evalueren.

Automatische kwijtschelding en digitalisering

Op dit moment wordt iedere verzoeker, die ooit een verzoek tot kwijtschelding heeft ingediend, ter beoordeling voor automatische kwijtschelding vooraf aan het inlichtingenbureau aangeboden. Uit de evaluatie blijkt dat dit leidt tot vertraging in het kwijtscheldingsproces, doordat retour ontvangen gegevens van het inlichtingenbureau handmatig beoordeeld moeten worden. Het advies van de begeleidingscommissie is dan ook om enkel verzoekers bij het inlichtingenbureau aan te bieden, die vorig jaar geheel of gedeeltelijke kwijtschelding hebben gehad.

Stopzetten automatische incasso's bij een verzoek om kwijtschelding

Uit de evaluatie blijkt dat het in de huidige applicatie niet mogelijk is de automatische incasso's automatisch stop te zetten. Het advies is de implementatie van I-KW in 2018 af te wachten en te bezien of dit dan wel mogelijk is. Indien dat in de nieuwe applicatie ook niet mogelijk is, wordt de leidraad aangepast.

Coulante invordering bij afgewezen kwijtscheldingsverzoek

Uit de evaluatie blijkt dat maatwerk wordt toegepast bij de invordering na een afgewezen verzoek om kwijtschelding. Het advies is deze richtlijn niet te wijzigen.

Afhandelingstermijn en het bevragen van gegevens

De maximale afhandelingstermijn van een verzoek om kwijtschelding is 6 maanden en het streven is 3 maanden. Uit de evaluatie blijkt dat de streeftermijn, uitzonderingen daargelaten,

wordt gehaald. Het advies is de leidraad op dit punt niet aan te passen.

Advies

Naar aanleiding van voorgaande is het advies de leidraad kwijtschelding op de volgende punten aan te passen:

- In artikel VIII 12 (belastingteruggave (recht op)) opnemen dat uitbetalingen door de Rijksbelastingdienst op grond van gemaakte zorgkosten bij de beoordeling van een kwijtscheldingsverzoek buiten beschouwing worden gelaten;
- Toevoegen dat ook wanneer een banksaldo te hoog is als gevolg van teveel ontvangen huur- en zorgtoeslag, de behandeling van de kwijtscheldingsaanvraag wordt opgeschort of invorderingsacties worden gestaakt, zolang het terugvorderingsbesluit van de rijksbelastingdienst op zich laat wachten;
- Gelet op artikel 26.1.1 van de leidraad invordering is aanpassing van Artikel II 4 van de leidraad kwijtschelding noodzakelijk. Hierin moet worden opgenomen dat een verzoek tot kwijtschelding niet in behandeling wordt genomen, wanneer de belastingaan-slag(en) waarop het verzoek betrekking heeft langer dan 3 maanden geleden volledig is betaald; en
- Passage inzake het stopzetten van automatische incasso's bij een verzoek tot kwijt-schelding verwijderen, indien blijkt dat dit ook in de applicatie I-KW (2018) niet moge-lijk is.

In verband met de uitvoerbaarheid, is het advies het beleid inzake kwijtschelding op het vol-gende punt aan te passen:

- Enkel verzoekers bij het inlichtingenbureau aanbieden, die vorig jaar volledige of ge-deeltelijke kwijtschelding hebben ontvangen.

Vervolg

Aan het einde van dit jaar wordt de leidraad nogmaals geëvalueerd. Daarbij wordt gekeken naar de uitvoerbaarheid en of de wijzigingen tot een afname van het aantal klachten hebben ge-leid.

Het dagelijks bestuur van
SaBeWa Zeeland

J.H. Herselman,
Voorzitter

mw. drs. T.L.C. van de Wijnckel,
Directeur

Besluit

Aldus vastgesteld in de vergadering van het Algemeen Bestuur van 22 september 2017.

J.H. Herselman,
Voorzitter

mw. drs. T.L.C. Wijnckel,
Directeur

Projectevaluatie Aanpassing Leidraad Kwijtschelding

mw. mr. M.C.H. Mijnsbergen

Augustus 2017

Inhoudsopgave

Paragraaf 1 : Aanleiding tot de evaluatie en bestuurlijke behandeling

Paragraaf 2 : Aanpak van de evaluatie

Paragraaf 3 : Doel van de evaluatie

Paragraaf 4 : Aanpassingen van de Leidraad

Paragraaf 5 : Input van betrokken partijen

Paragraaf 6 : Toetsing van het beleid en de uitvoering

Paragraaf 7 : Aanbevelingen voor verbetering

Paragraaf 1 : Aanleiding tot deze evaluatie en bestuurlijke behandeling

In 2016 is de Leidraad Kwijtschelding Sabewa Zeeland vastgesteld, gepubliceerd en in werking getreden. In deze Leidraad zijn de uitgangspunten met betrekking tot kwijtscheldingregels en de uitvoering daarvan door Sabewa Zeeland beschreven.

In een vergadering van de begeleidingscommissie op 5 september 2016 is in verband met het negatieve imago van de kwijtschelding het idee ontstaan om een Werkgroep Kwijtschelding op te richten. In deze werkgroep zaten afgevaardigden van Sabewa Zeeland, de deelnemende gemeenten van Sabewa Zeeland en de Samenwerking Belastingen Walcheren en Schouwen-Duiveland met kennis van sociale-/budgethulp zaken.

Begin 2017 zijn een aantal bepalingen in de Leidraad Kwijtschelding Sabewa Zeeland in overleg met de deelnemende gemeenten van Sabewa Zeeland en de Samenwerking Belastingen Walcheren en Schouwen-Duiveland door deze Werkgroep Kwijtschelding aangepast. Daarbij is afgesproken dat na een half jaar de ervaringen naar aanleiding van de wijzigingen in de Leidraad Kwijtschelding geëvalueerd zouden worden.

Deze evaluatie wordt met de leden van de Begeleidingscommissie besproken op 5 september 2017. Daarna is de bespreking van de evaluatie door het Dagelijks Bestuur voorzien op 15 september 2017 en op 22 september 2017 zal de evaluatie worden besproken in de vergadering van het Algemeen Bestuur.

Paragraaf 2 : Aanpak van deze evaluatie

In juli 2017 is per mail aan de deelnemende gemeenten, de Samenwerking W&SD, de hulpverlenende instanties en de medewerkers van de Kwijtschelding van Sabewa Zeeland gevraagd om hun ervaringen na de wijziging van de Leidraad uiterlijk in augustus kenbaar te maken. De reacties per mail zijn in augustus verzameld en nu in deze evaluatie verwerkt.

Paragraaf 3 : Doel van de evaluatie

Het doel van de evaluatie is kijken of de aanpassingen in de Leidraad Kwijtschelding een positief effect hebben gehad op de uitvoering van de kwijtschelding.

De bedoeling van de aanpassing van de Leidraad was namelijk om het negatieve imago van de kwijtschelding bij de burger en in de media te verbeteren door een aantal bepalingen in de bestaande Leidraad te wijzigen en een breed gedragen eenduidig en transparant kwijtscheldingsbeleid vast te stellen.

Gelet hierop zal in deze evaluatie dus alleen worden stil gestaan bij de gevolgen van de aanpassingen van de Leidraad Kwijtschelding, en niet zozeer bij andere ontwikkelingen ten aanzien van de kwijtschelding.

Paragraaf 4 : Aanpassingen van de Leidraad

Uit gesprekken met de Zeeuwse Ombudsman en uit een evaluatie van klachten bleek dat de meeste klachten vooral ontstonden door onduidelijkheid over:

- de bepalingen inzake bezit en aanschaf van motorvoertuigen,
- de voorwaarden en normen voor kwijtschelding,
- de regels voor kapitaalverzekeringen,
- de regels voor kwijtschelding bij eigen woning bezit en
- de artsenverklaring.

Problemen rondom kwijtschelding worden dus deels veroorzaakt door onduidelijke communicatie maar anderzijds ook door de van toepassing verklaarde regels. Daarnaast wordt vanuit de deelnemende gemeenten, de Samenwerking W&SD en de hulpverlenende instanties aangegeven dat de doorlooptijd en de afdoeningstermijn van de verzoeken en beroepen te lang zou zijn.

Het doel van de werkgroep was dan ook om ervoor te zorgen dat de communicatie richting de burgers klantvriendelijker en duidelijker zou worden en dat er binnen de wettelijke kaders een socialer en voor de medewerkers makkelijker uitvoerbaar beleid zou worden vastgesteld dat breed gedragen zou worden door alle betrokken partijen.

Om dit te bereiken zijn alle bepalingen in de Leidraad Kwijtschelding besproken met alle betrokken partijen en daar waar nodig en gewenst aangepast. Dit heeft de volgende aanpassingen van de Leidraad tot gevolg gehad:

Aanpassingen op het gebied van communicatie:

- het taalgebruik is daar waar mogelijk aangepast en vereenvoudigd;
- de vindplaats van de van toepassing zijnde wettelijke bepalingen is opgenomen;
- de mogelijkheid om het aanvraagformulier, de ontvangstbevestiging en een eventuele intrekking ook digitaal op te sturen is opgenomen;
- de beleidsregel dat geen kwijtschelding kan worden aangevraagd voor volledig betaalde aanslagen is opgenomen.

Aanpassingen op het gebied van uitvoerbaarheid van het beleid:

- de groep voor toetsing voor kwijtschelding vooraf is uitgebreid naar diegene die ooit een verzoek hebben ingediend in plaats van diegene die in het voorafgaande jaar volledige kwijtschelding heeft ontvangen;
- de termijn voor het indienen van een verzoek om kwijtschelding is aangepast van onbeperkt naar maximaal tot 3 jaar na het opleggen van de betreffende aanslag;
- de afhandelingstermijn van een verzoek is gewijzigd in *maximaal* 6 maanden in plaats van 6 maanden en er is een streeftermijn opgenomen om het dossier binnen 3 maanden af te doen;
- het opschorten van de invordering na het in behandeling nemen van een verzoek is gewijzigd en opgenomen is dat de invordering/automatische incasso voortaan automatisch stopgezet wordt. Wanneer de belastingplichtige wil dat de automatische incasso blijft doorlopen, moet hiervoor per mail of brief een verzoek worden gedaan;
- de termijn voor het ambtshalve in behandeling nemen van een beroepsschrift na het verstrijken van de beroepstermijn van 10 dagen is ingeperkt tot 2 maanden in plaats van 6 maanden;
- het artikel inzake horen op verzoek is komen te vervallen;
- de expliciet in de Leidraad genoemde termijn van 14 dagen voor het aanvullen van gegevens is vervallen en er is een mogelijkheid om hiervoor uitstel aan te vragen opgenomen.

Aanpassingen op het gebied van versoepeling en verduidelijking van de regels:

- er is een apart artikel opgenomen voor verwijtbaar gedrag bij grote (contante) geldopnamen of overboekingen. Hierin is bepaald dat opgenomen of overgeboekte bedragen die gelijk zijn of hoger dan het totale aanslagbedrag waarvoor kwijtschelding kan worden aangevraagd bij het vermogen worden opgeteld of als verwijtbaar worden gezien waardoor geen recht op kwijtschelding bestaat;
- ten aanzien van het vermogen van kinderen is opgenomen dat een nader onderzoek kan worden ingesteld wanneer blijkt dat er vermogen van ouders bij de kinderen wordt bijgeschreven;
- motorvoertuig(bezit) is vervangen door auto(bezit);
- de aparte bepaling dat sprake kan zijn van noodzaak van de aanschaf of het bezit van een auto omdat de auto onmisbaar is voor de uitoefening van een beroep is komen te vervallen. Deze bepaling is nu verweven in het artikel van contante geldopnamen/grote overboekingen die verwijtbaar kunnen zijn als deze groter zijn dan het totale aanslagbedrag.

- onmisbaarheid van een auto wegens gezondheidsredenen kan voortaan ook met een invalidenparkeerkaart en met een verklaring van een arts worden aangetoond;
- de artsenverklaring hoeft niet meer van een onafhankelijke arts te zijn, maar kan ook van de eigen huisarts of behandelend arts zijn;
- bij aanschaf van een auto door derden is de bewijslast verlegd en moet belastingschuldige aantonen dat de auto door een derde is aangeschaft;
- het hebben van meerdere autokentekens op naam is geen directe afwijsggrond voor kwijtschelding meer, maar de waarde van de auto met de hoogste waarde wordt meegenomen in de berekening van het vermogen, ook indien er sprake is van een onmisbare auto vanwege medische redenen;
- bij autoruil wordt voortaan ook gekeken naar de meerwaarde van de auto en het totale aanslagbedrag en ligt de bewijslast om dit aan te tonen bij de belastingplichtige;
- de tekst van het artikel over aanwezig vermogen bij een eigen woning is aangepast en verduidelijkt door een onderscheid te maken in verzekeringen die aan de hypotheek gekoppeld zijn en verzekeringen die alleen uitkeren bij overlijden.

De vraag is nu of deze wijzigingen in de Leidraad Kwijtschelding het gewenste effect hebben en of ze in het afgelopen half jaar al hebben gezorgd voor een positiever imago van de kwijtschelding.

Paragraaf 5 : Input van betrokken partijen

Om deze vraag te kunnen beantwoorden is input gevraagd over de ervaringen na de wijzigingen in de Leidraad bij de deelnemende gemeenten, de Samenwerking W&SD, de hulpverlenende instanties en de medewerkers van de Kwijtschelding van Sabewa Zeeland. Daaruit zijn de volgende reacties gekomen:

Gemeente Sluis:

- benadrukt dat bij een verzoek om kwijtschelding de automatische incasso's stop gezet moeten worden en dat hierover duidelijk en eenduidig gecommuniceerd moet worden.
- vraagt om een coulante opstelling van Sabewa Zeeland bij de invordering wanneer er sprake is van een ontstane betalingsachterstand door afwijzing van de kwijtschelding.
- vraagt bijzondere aandacht voor verbetering van het proces van automatische kwijtschelding en betere communicatie over de automatische kwijtschelding richting de burger.
- wil graag vooraf meer afstemming over burgers die vallen onder de Participatiewet/IOAW/IOAZ.
- vraagt aandacht voor de communicatie rond Mijn Overheid.

Waterschap Scheldestromen:

- geeft aan zorgen te hebben over het proces van kwijtschelding in het nieuwe systeem i-KW en hoe het proces in de nieuwe module inhoudelijk wordt ingericht.
- geeft aan het niet wenselijk te vinden dat klachten bepalend zijn voor de evaluatie van het aangepaste kwijtscheldingsbeleid, maar de ervaringen vanuit Sabewa zelf en de cijfers dienen van belang te zijn voor de evaluatie.
- vindt het gelet op de klantvriendelijkheid een positieve ontwikkeling dat de burger de mogelijkheid krijgt om zijn kwijtscheldingsverzoek digitaal in te kunnen dienen en dat de burger via een beslisboom kan zien of het zinvol is dat hij een kwijtscheldingsverzoek gaat indienen.
- is van mening dat indien nodig, de burger bevraagd moet kunnen blijven worden op alle relevante inkomens- en vermogenscomponenten. Het kan volgens Waterschap

Scheldestromen niet zo zijn dat de gewenste snelheid in het proces tot gevolg heeft dat de inhoud uit het oog wordt verloren en dat wellicht ten onrechte tot kwijtschelding wordt overgegaan.

GR de Bevelanden (Gemeente Borsele, Goes, Kapelle, Noord-Beveland en Reimerswaal):

- geeft aan dat er vanuit de afdeling WIZ geen op- of aanmerkingen zijn.
- plaatst ten aanzien van de wijzigingen in de Leidraad als kanttekening dat alles digitaal gaat maar dat nog niet iedereen daaraan toe is. Hierdoor ontstaat een drempel om een aanvraag te doen.

Team kwijtschelding van Sabewa Zeeland:

- geeft aan dat het gewijzigde beleid ten aanzien van de invalideparkeerkaart prima uit te voeren is.
- geeft aan dat het gewijzigde beleid bij meerdere kentekens praktisch echter bijna niet uitvoerbaar is. Van lang niet alle voertuigen is namelijk een nauwkeurige waarde vast te stellen. En die vastgestelde waardes leiden ook vaak weer tot discussie. Een afwijsggrond voor meerdere kentekens was praktisch wel heel goed uitvoerbaar en dit beleid was ook prima uit te leggen aan de burger.

Gemeente Terneuzen:

- geeft aan dat de afdeling schuldhulpverlening over het algemeen positief is over de samenwerking.
- ervaart dat de mogelijkheden om een betalingsregeling af te spreken zijn verbeterd, maar betreurt dat Sabewa wel maandelijks blijft incasseren ook als er kwijtschelding is aangevraagd.
- vraagt aandacht voor het feit dat cliënten die een MSNP of WSNP-traject succesvol hebben doorlopen opnieuw aanmaningen binnen krijgen en dat op deze aanmaningen staat vermeld dat Sabewa binnen 5 jaar mag vorderen terwijl er schuldregelingen voltooid zijn of dateren van langer dan 5 jaar geleden.
- merkt op dat ten aanzien van de automatische kwijtschelding soms nog onduidelijk is wanneer iemand automatische kwijtschelding krijgt en wanneer niet.
- geeft aan de reactietijd en doorlooptijd nog steeds lang te vinden.
- vraagt aandacht voor het beleid ten aanzien van onterecht toegekende toeslagen. In sommige gevallen komen er namelijk nog onterecht toeslagen binnen. De afdeling schuldhulpverlening reserveert deze toeslagen dan omdat ze weten dat dit terugbetaald moet worden. Maar Sabewa Zeeland ziet dit als vermogen met als gevolg dat mensen op bijstandsniveau geen kwijtschelding krijgen. Ook bij toelichting vanuit de kant van de afdeling Schuldhulpverlening wordt hier geen rekening mee gehouden. Dit doet zich ook voor als de cliënt zelf ten onrechte toeslagen heeft ontvangen.

Gemeente Goes:

- geeft aan dat ze graag een aanpassing zien van de Leidraad ten aanzien van de belastingteruggaaf bij opgevoerde zorgkosten, anders dan de voorlopige teruggaaf. Hierover is in de gemeenteraad van Goes ook een motie ingediend en deze is ook naar voren gebracht in de laatste AB vergadering van Sabewa Zeeland.

Gemeente Hulst:

- Het proces rondom automatische kwijtschelding is qua communicatie voor verbetering vatbaar - het is niet altijd duidelijk wie hiervoor in aanmerking komt.
- De algemene indruk bestaat dat de doorlooptijd van het proces nog steeds lang is.
- Burgers krijgen soms na het succesvol doorlopen van een schuldhulpverleningstraject (WSNP of MSNP) opnieuw aanmaningen over dezelfde periode.

- Vermogenstoets mbt autobezit is niet altijd even duidelijk, kwijtschelding wordt soms toch afgewezen indien de waarde van de auto lager is dan € 2.269,--. Om vanuit de participatiewet uit te stromen naar werk is in de provincie Zeeland en met name in Zeeuws Vlaanderen wat mobiliteit betreft een enorm probleem, waarbij het bezit van een eigen auto veelal een must is. Gevraagd wordt om coulant met deze toets om te gaan.

Paragraaf 6 : Toetsing van het voorgestelde beleid en de uitvoering

Uit de aangedragen input en ervaringen komen een aantal aandachtspunten naar voren die ik hierna afzonderlijk zal toelichten en zal toetsen op uitvoerbaarheid. Ik zal daarbij een onderscheid maken tussen aandachtspunten die te maken hebben met de inhoud van de Leidraad en de uitvoering van de vastgestelde regels.

Aandachtspunten over de inhoud van de Leidraad:

Belastingteruggaven en teruggave voor specifieke zorgkosten:

Ten aanzien van belastingteruggaven en de gevolgen hiervan voor de kwijtschelding bestaat veel onduidelijkheid.

In artikel 18 lid c Uitvoeringsregeling invorderingswet 1990 staat dat geen kwijtschelding wordt verleend wanneer binnen één jaar na het kwijtscheldingsverzoek een belastingteruggaaf kan worden verwacht.

Daarnaast wordt op grond van artikel 14 lid 2 Uitvoeringsregeling invorderingswet 1990 de voorlopige teruggave tot het inkomen gerekend. Deze voorlopige teruggave kan ook betrekking hebben op specifieke zorgkosten die zijn opgevoerd in de aangifte.

In beide artikelen wordt door de wetgever dus geen uitzondering gemaakt voor eventueel gemaakte zorgkosten en op basis van de wettelijke bepalingen dienen belastingteruggaven die ontstaan door aftrek van specifieke zorgkosten in de aangifte dus ook tot het inkomen te worden gerekend.

In de Leidraad is ten aanzien van belastingteruggaven door ons echter het volgende opgenomen:

*“Wanneer naar aanleiding van de aangifte Inkomstenbelasting/Premie Volksverzekeringen een teruggave van de Rijksbelastingdienst wordt ontvangen, moet deze teruggave volledig gebruikt worden voor de betaling van de lokale betastingaanslagen. Op grond waarvan deze teruggave wordt verkregen is hierbij niet van belang. *Uitbetalingen door de Rijksbelastingdienst op grond van een beschikking Tegemoetkoming specifieke zorgkosten (TSZ) worden bij de beoordeling van de aanvraag wel buiten beschouwing gelaten.*”*

In de Leidraad is door ons dus een verruimde bepaling opgenomen voor gemaakte zorgkosten. Indien burgers een beschikking Tegemoetkoming specifieke zorgkosten (TSZ) hebben gekregen dan wordt het in deze beschikking genoemde bedrag niet tot het inkomen gerekend. Als burgers uitgaven voor specifieke zorgkosten hebben afgetrokken in hun aangifte en weinig of geen belasting hebben betaald door recht op heffingskortingen, dan maakt de belastingdienst een nieuwe berekening van de verschuldigde belasting zonder aftrek van de specifieke zorgkosten. Want als de burger die uitgaven voor specifieke zorgkosten niet had gehad, had deze misschien een hoger bedrag aan heffingskortingen kunnen gebruiken.

Als de burger op basis van de nieuwe berekening ook een teruggaaf krijgt, dan krijgt hij dat bedrag alsnog uitbetaald. Dit is de tegemoetkoming en met deze teruggave voor specifieke zorgkosten wordt door ons dus rekening gehouden. Deze teruggave ontvangt een burger automatisch van de belastingdienst. Voor deze specifieke teruggave hoeft geen afzonderlijk verzoek ingediend te worden. De belastingdienst bepaalt zelf welke burger recht heeft op deze specifieke teruggave. Omdat dit een specifieke tegemoetkoming betreft wordt deze,

net als doelluitkeringen zoals bijzondere bijstand via de gemeentelijke sociale dienst, bij de beoordeling van het kwijscheldingsverzoek buiten beschouwing gelaten.

Begin 2017 heeft de Nationale Ombudsman over deze problematiek met betrekking tot zorgkosten ook een aanbeveling gedaan en deze aanbeveling is voor de gemeenteraad van Goes reden geweest om hier een motie Kwijschelding lokale- en waterschapsbelastingen voor in te dienen. In deze motie draagt de gemeenteraad het college op om gelet op de uitspraak van de Nationale Ombudsman ervoor te zorgen dat inwoners van Goes, die een compensatie ontvangen voor gemaakte zorgkosten en verder voldoen aan de voorwaarden voor kwijschelding, deze kwijschelding ook daadwerkelijk ontvangen.

De Nationale Ombudsman geeft in zijn uitspraak aan dat een belastingteruggave van de Rijksbelastingdienst voor gemaakte zorgkosten, er niet voor mag zorgen dat iemand niet meer in aanmerking komt voor kwijschelding van waterschaps- en zuiveringsheffing. De Nationale ombudsman vindt afwijzen van kwijschelding niet redelijk als iemand een belastingteruggave voor gemaakte zorgkosten gekregen heeft, terwijl aan de overige voorwaarden voor kwijschelding voldaan is. De ombudsman roept instanties daarom op in hun uitvoeringspraktijk waar nodig alert te blijven op een onbedoelde uitkomst vanwege een discrepantie in regelgeving en beleid.

De Nationale Ombudsman heeft het hierbij echter niet expliciet over de beschikking Tegemoetkoming specifieke zorgkosten (TSZ) en in de casus die heeft geleid tot de uitspraak van de Nationale Ombudsman is sprake van een belastingteruggave vanwege gemaakte zorgkosten in verband met langdurige ziekte. Dit is zoals hiervoor al aangegeven echter niet hetzelfde als de beschikking Tegemoetkoming specifieke zorgkosten (TSZ) waar in onze Leidraad al rekening mee wordt gehouden. In dat opzicht is onze Leidraad dus al ruimer dan de regels die werden gehanteerd in casus van de Zeeuwse Ombudsman en de burgers die een beschikking Tegemoetkoming specifieke zorgkosten (TSZ) krijgen van de belastingdienst betreft ook de burgers die gelet op het ontbreken van inkomen en vermogen recht hebben op kwijschelding.

De uitspraak van de Nationale Ombudsman en de motie van de gemeenteraad van Goes zijn wat mij betreft goede redenen zijn om het beleid van Sabewa Zeeland ten aanzien van belastingteruggaven bij zorgkosten zoals vastgelegd in de Leidraad te onderzoeken op duidelijkheid en redelijkheid.

De huidige bepaling is voor mij en de medewerkers van Sabewa Zeeland duidelijk ten aanzien van de beschikking Tegemoetkoming specifieke zorgkosten (TSZ), maar ik vraag me af of bij de burgers en de hulpverlenende instanties duidelijk is wat wordt bedoeld wordt met deze beschikking en of daardoor wellicht meer burgers eigenlijk voor kwijschelding in aanmerking zouden kunnen komen.

Wat betreft de redelijkheid is het de vraag of de redelijkheid vereist dat het artikel in de Leidraad nog verder wordt verruimd en dat *alle* teruggaven van de Rijksbelastingdienst voor het gedeelte dat ziet op door burgers in hun aangifte inkomstenbelasting opgevoerde specifieke zorgkosten bij de beoordeling van de aanvraag buiten beschouwing moeten worden gelaten. Een dergelijke verruiming zal grote consequenties hebben voor de beoordeling van de verzoeken en wellicht weer nadelig zijn voor de afhandelingstermijnen, want dit zal betekenen dat volledige inzage zal moeten worden gegeven in de aangifte Inkomstenbelasting en dat deze gegevens ook handmatig beoordeeld zullen moeten worden. Daarnaast dient dit mijns inziens conform de aanbeveling van de Nationale Ombudsman alleen te gebeuren in gevallen waarbij er verder geen afwijsgonden of belemmeringen zijn, en ook het maken van dit onderscheid zal weer gevolgen hebben voor de beoordeling van de verzoeken.

Conclusie: Naar mijn mening kan een deel van de problemen rondom gemaakte zorgkosten en het recht op kwijschelding verholpen worden door goede communicatie over de beschikking Tegemoetkoming specifieke zorgkosten (TSZ). Verruiming van de bepaling in de

Leidraad naar *alle* teruggaven van de Rijksbelastingdienst en door burgers in hun aangifte inkomstenbelasting opgevoerde specifieke zorgkosten is naar mening gelet op de uitvoerbaarheid niet wenselijk. Maar de beslissing hierover zal gelet op de impact wat mij betreft alleen na een inventarisatie over de wenselijkheid van een dergelijke aanpassing op bestuurlijk niveau beantwoord kunnen worden.

Onterecht toegekende toeslagen:

Voor toeslagen geldt dat deze niet tot het inkomen worden gerekend op grond van artikel 14 lid 2 Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990.

Wanneer deze toeslagen echter opzij worden gezet omdat ze niet terecht zijn kan het zijn dat het vermogen daardoor boven de norm uitkomt. In de Leidraad is daarom een bepaling opgenomen voor teveel ontvangen toeslagen kindgebonden budget/kinderopvangtoeslag.

Hierin staat dat wanneer de bank- of spaarrekening een te hoog saldo laat zien en dit aantoonbaar wordt veroorzaakt door teveel ontvangen kindgebonden budget of kinderopvangtoeslag, de behandeling van de kwijtscheldingsaanvraag wordt opgeschort en/of invorderingsacties achterwege worden gelaten, zolang het terugvorderingsbesluit van de Rijksbelastingdienst op zich laat wachten.

Op voorwaarde dat betrokkene zich ingespannen heeft om een terugvorderingsbesluit te verkrijgen, worden de gereserveerde bedragen dus niet tot het vermogen gerekend. De feitelijke terugbetalingen worden dan niet ook nog bij de berekening van het netto besteedbare inkomen in mindering gebracht.

Dit beleid ligt in de lijn met de redenering van de Nationale Ombudsman. De Nationale Ombudsman redeneerde namelijk als volgt: *“Als een vermogens bestanddeel buiten de vermogenstoets wordt gelaten, betekent dat niet dat dit tot in lengte van jaren zo moet blijven. Te denken valt aan een overgangssituatie, waarin het vermogens bestanddeel geheel of gedeeltelijk niet wordt meegeteld bij de berekening van het vermogen. De lengte van een overgangsperiode is maatwerk.”*

In het artikel in de Leidraad wordt nu alleen gesproken over teveel ontvangen toeslagen voor kindgebonden budget en kinderopvangtoeslag, maar niet over zorgtoeslag en huurtoeslag. Hoewel de ervaring leert dat huur- en zorgtoeslag minder grote bedragen per maand betreft die minder snel beïnvloed worden door een gewijzigde gezins- of inkomenssituatie, is het voor de volledigheid raadzaam om ook deze toeslagen te benoemen.

Conclusie: Gelet hierop zie ik alleen reden om de inhoud van dit artikel in de Leidraad uit te breiden met zorgtoeslag en huurtoeslag.

Geen overwaarde op de eigen woning (huis onder water) maar geen recht op kwijtschelding:

In artikel 11 Uitvoeringsregeling 1990 is opgenomen dat kwijtschelding wordt verleend voor het openstaande bedrag van de belastingaanslag dat resteert nadat het aanwezige vermogen is aangewend ter voldoening van de belastingaanslag.

Artikel 12 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 bepaalt dat onder vermogen wordt verstaan de waarde in het economische verkeer van de bezittingen van de belastingschuldige verminderd met de schulden van de belastingschuldige die hoger bevoorrecht zijn dan de rijksbelastingen, derhalve de hypotheek.

Bij de bepaling van het vermogen wordt dan ook de waarde van de woning verminderd met de hypotheekschuld meegenomen.

In de Leidraad is dit artikel nog verdiept en is opgenomen hoe de waarde wordt bepaald. Indicaties voor de door Sabewa Zeeland te gebruiken waarde zijn onder andere de WOZ waarde maar daarnaast ook recente marktgegevens. Wanneer geen bezwaar is gemaakt tegen de WOZ waarde en er geen recent taxatieverslag kan worden overlegd, wordt

voor de berekening van het vermogen de WOZ waarde meegenomen als zijnde de marktconforme waarde.

Ten aanzien van de hypotheekschuld is opgenomen dat de opbouw van vermogen in de spaarhypotheek in mindering wordt gebracht op de totale hypothecaire geldlening. Aan de hypotheek gekoppelde verzekeringen die een kapitaal uitkeren bij leven of overlijden met als doel de hypotheek af te lossen worden als vermogen meegenomen. Een kapitaalverzekering die alleen uitkeert bij overlijden, bijvoorbeeld een begrafenisverzekering met uitkering in geld of natura, met als doel de verzorging van de uitvaart, wordt dus niet meegenomen als vermogen.

Het feit dat vermogen, al dan niet vastgelegd in een (verpande) kapitaalverzekering, moeilijk liquide te maken is vormt geen aanleiding om voor dergelijke vermogensbestanddelen een ander standpunt in te nemen dan voor overige vermogensbestanddelen. Een ander standpunt zou niet juist zijn, omdat de burger zelf gekozen heeft voor de wijze waarop het vermogen is vastgelegd. Hij kan daardoor niet in een andere positie komen dan een belastingschuldige die het vermogen wel op een eenvoudigere wijze liquide kan maken, want dit zou leiden tot rechtsongelijkheid.

Conclusie: Hoewel een strikte toepassing van deze regels in sommige gevallen tot schrijnende situaties kan leiden, zie ik geen aanleiding om de Leidraad hiervoor aan te passen. De oplossing voor deze probleemgevallen moet mijns inziens en volgens de Nationale en de Zeeuwse Ombudsman worden gevonden in maatwerk, bijvoorbeeld door toepassing van de hardheidsclausule of uitstel van betaling voor de te betalen aanslagen tot het moment dat het huis daadwerkelijk verkocht wordt.

Uitvoerbaarheid vaststellen van de waarde van de auto:

In de Leidraad is het hebben van meerdere autokentekens op naam geen directe afwijsggrond voor kwijtschelding meer, maar de waarde van de auto met de hoogste waarde wordt meegenomen in de berekening van het vermogen, ook indien er sprake is van een onmisbare auto vanwege medische redenen.

De medewerkers van Sabewa Zeeland hebben afgelopen maanden ervaren dat het gewijzigde beleid bij meerdere kentekens praktisch echter bijna niet uitvoerbaar is. Van lang niet alle voertuigen is namelijk een nauwkeurige waarde vast te stellen. En die vastgestelde waardes leiden ook vaak weer tot discussie. Een afwijsggrond voor meerdere kentekens was praktisch wel heel goed uitvoerbaar en dit beleid was ook prima uit te leggen aan de burger.

In de geleverde input door de overige partijen voor deze evaluatie wordt dit onderwerp niet als positief of negatief ervaren. Vanuit de werkgroep zijn destijds wel de nodige bezwaren tegen de directe afwijsggrond in verband met meerdere autokentekens geuit. En ook op dit punt heeft de Nationale Ombudsman zich uitgesproken en een aanbeveling gedaan. De Nationale Ombudsman heeft daarbij aangegeven dat bij aanwezigheid van meer dan één auto de tweede auto als vermogen moet worden gezien. Voor de berekening van het vermogen moet de waarde per auto worden onderzocht en moet worden bepaald welke auto onder de vrijstelling valt. Daarbij moet volgens de Nationale Ombudsman ook worden gekeken of de andere auto een waarde lager dan de aanslag heeft. De wijziging in de Leidraad is het gevolg van deze aanbeveling door de Nationale Ombudsman en deze wijziging werd daarom breed gedragen door de werkgroep.

Conclusie: Gelet hierop vind ik dat het nog te vroeg is om te kunnen concluderen dat deze wijziging van de Leidraad, ondanks de aanbeveling van de Nationale Ombudsman, moet worden teruggedraaid in verband met onuitvoerbaarheid. Ik stel voor dat we aan het einde van dit jaar inventariseren en beoordelen of deze wijziging nadelige gevolgen heeft gehad

voor burgers in de vorm van extra klachten of voor Sabewa Zeeland in de vorm van langere afdoeningstermijnen.

Automatische kwijtschelding en digitalisering:

De groep burgers die jaarlijks ter toetsing aan het Inlichtingenbureau wordt aangeboden voor automatische kwijtschelding vooraf is in de Leidraad aangepast van diegene die in het voorafgaande jaar volledige kwijtschelding heeft ontvangen naar diegene die ooit een verzoek hebben ingediend. In de Leidraad is de groep die voor toetsing wordt aangeboden dus verruimd.

Deze verruiming is tijdens een in 2017 opgestart project voor digitalisering en automatisering van kwijtschelding echter niet wenselijk gebleken. Daarin is gelet op de efficiency en de gewenste versnelling en vereenvoudiging van het kwijtscheldingsproces juist gebleken dat de ter toetsing aangeboden groep zou moeten worden beperkt tot burgers die in het voorafgaande jaar gedeeltelijke of gehele kwijtschelding hebben gekregen. De retour gekregen gegevens van het Inlichtingenbureau zijn dan namelijk beperkt tot een kleinere groep burgers die mogelijk onterecht zijn afgewezen door het Inlichtingenbureau. En dit betekent dat de retour gekomen gegevens van het Inlichtingbureau door Sabewa Zeeland niet meer opgesplitst hoeven te worden in een groep die in het voorgaande jaar gehele of gedeeltelijke kwijtschelding hebben gekregen en een groep die eerder is afgewezen voor kwijtschelding.

De groep burgers die in het voorgaande jaar gehele of gedeeltelijke kwijtschelding hebben gekregen wordt in het nieuwe gedigitaliseerde proces namelijk de mogelijkheid geboden om na de afwijzing van het Inlichtingenbureau alsnog in aanmerking te komen voor automatische kwijtschelding. In het nieuwe proces, dat dit najaar voor het eerst zal worden uitgevoerd, ontvangt deze groep een brief met daarin uitleg over de door het Inlichtingenbureau geconstateerde afwijzingsgrond. Door het aanleveren van (aanvullende) gegevens over de afwijzingsgrond kan alsnog automatische kwijtschelding worden verleend. Deze gegevens kunnen met een hyperlink digitaal via de website worden ge-upload en aangeleverd. Dit heeft als voordeel dat de burger geen papieren stukken meer hoeft op te sturen en dat de gegevens bij Sabewa Zeeland makkelijker verwerkt kunnen worden.

Tijdens het project voor digitalisering en automatisering van kwijtschelding is ook aandacht besteed aan het feit dat een grote groep burgers niet digitaal is. Daarbij is de noodzaak van het goed informeren van en samenwerken met de hulpverlenende instanties als belangrijke voorwaarde voor het succes van digitalisering uitgesproken. We zijn ons dus bewust van het feit dat een grote groep burgers die in aanmerking wil komen voor kwijtschelding niet digitaal is, maar dit probleem kan worden opgelost door betere samenwerking met de hulpverlenende instanties.

Conclusie: Gelet op de digitale ontwikkeling en het versnellen van het kwijtscheldingsproces stel ik voor om de Leidraad aan te passen en de groep burgers die jaarlijks ter toetsing aan het Inlichtingenbureau wordt aangeboden voor automatische kwijtschelding vooraf te wijzigen in diegene die in het voorafgaande jaar gedeeltelijke of volledige kwijtschelding heeft ontvangen.

Stopzetten automatische incasso bij kwijtschelding:

Voorheen was het zo dat de automatische incasso bij het indienen van een verzoek om kwijtschelding alleen werd stopgezet als de indiener van het verzoek hierom verzocht. Dit door Sabewa Zeeland gehanteerde beleid week af van het beleid van de Belasting Samenwerking Belastingen Walcheren en Schouwen-Duiveland, waar de automatische incasso wel automatisch werd stopgezet na een ingediend verzoek om kwijtschelding.

Dit zorgde voor veel verwarring bij de inwoners van Walcheren en Schouwen-Duiveland: voor de aanslag gemeentelijke heffingen werd de automatische incasso automatisch stopgezet, maar voor de aanslag waterschapslasten van Sabewa Zeeland moest daarvoor een schriftelijk verzoek of verzoek per e-mail worden gedaan. Dit zorgde bij Sabewa Zeeland ook voor veel verzoeken en de handmatige stopzetting hiervan betekende extra handwerk.

Daarom is in de werkgroep voorgesteld om dit beleid te harmoniseren en dit aan te passen in de Leidraad. Op basis van de nieuwe bepaling in de Leidraad zou de incasso automatisch worden stopgezet als een verzoek om kwijtschelding wordt ingediend.

Dit beleid is systeemtechnisch echter niet uitvoerbaar gebleken in de combinatie SAP - SUBDEB (huidige kwijtscheldingsprogramma Waterschap). De automatische incasso werd afgelopen maanden dus helaas niet automatisch stopgezet, terwijl dit wel in de Leidraad was opgenomen. Omdat binnen Sabewa Zeeland snel duidelijk was dat er systeemtechnisch een probleem was, is in de ontvangstbevestigingen voor de verzoeken om kwijtschelding en op de website bewust de oude systematiek blijven staan. In de ontvangstbevestigingen en op de website stond dus dat de burger een verzoek moest indienen als deze wilde dat de automatische incasso werd stopgezet.

De communicatie was dus niet eenduidig maar de Leidraad is gelukkig minder geraadpleegd dan de website en de ontvangstbevestigingen. Hierdoor heeft het stopzetten van de automatische incasso slechts in een aantal gevallen tot verwarring geleid. We zagen ook dat de burgers het oude beleid gewend waren en zelf nog steeds verzoeken tot het stopzetten van de automatische incasso indienden.

In de combinatie SAP - I-KW (nieuwe Kwijtscheldingsprogramma PRLG) zal het automatisch stopzetten waarschijnlijk geen probleem opleveren.

Conclusie: Gelet hierop adviseer ik om de Leidraad op dit moment op dit punt niet meer aan te passen, maar de ingebruikname en de werking van I-KW in 2018 af te wachten. In september zal dit worden meegenomen in de testscenario's van I-KW. Mocht blijken dat het ook in I-KW een probleem is dan kan de Leidraad voor 2018 alsnog worden gewijzigd.

Aandachtspunten met betrekking tot de uitvoering van de vastgestelde regels:

Coulante invordering bij afgewezen kwijtschelding:

Ten aanzien van het aandachtspunt om coulant in te vorderen bij een afgewezen kwijtscheldingsverzoek kan ik melden dat dit zeker gebeurt en dat dit ook het uitgangspunt is. Ook wat dat betreft wordt indien gewenst en nodig maatwerk toegepast en wordt binnen de perken van de door Sabewa Zeeland in de Leidraad Invordering vastgestelde regels gezocht naar oplossingen met de burger.

Conclusie: Gelet op het uitgangspunt van coulante invordering binnen de daarvoor gestelde regels zie ik geen aanleiding de Leidraad Kwijtschelding hiervoor aan te passen.

Afhandelingstermijnen en het bevragen van gegevens:

De afhandelingstermijn van een verzoek is in de Leidraad gewijzigd in *maximaal* 6 maanden in plaats van 6 maanden en er is een streeftermijn opgenomen om het dossier binnen 3 maanden af te doen. Een beroepschrift wordt binnen drie maanden na datum ontvangst door Sabewa Zeeland afgehandeld. Deze termijn wordt verlengd met de termijn die belastingschuldige krijgt om aanvullende gegevens op te sturen.

Bij de afhandeling van de verzoeken en beroepen worden deze gestelde termijnen nauwlettend in de gaten gehouden en, op een enkele uitzondering na, gehaald.

Een kortere afdoeningstermijn is met de huidige bezetting en programmatuur echter niet mogelijk. De nieuwe werkwijze waarbij door het opvragen van extra gegevens wellicht meer

burgers voor automatische kwijtschelding in aanmerking komen, en er dus minder handmatige verzoeken komen, zal wellicht nog voor een beperkte versnelling van het proces kunnen zorgen. Maar een afdoeningstermijn van 3 maanden is het hoogst haalbare omdat het maandelijks aanbieden en terugontvangen van gegevens van het Inlichtingenbureau voor toetsing van gegevens gedurende het jaar altijd minimaal 2 maanden duurt.

Daarbij komt nog dat een bepaalde groep burgers niet maandelijks aan het Inlichtingenbureau ter toetsing kan worden aangeboden, omdat het Inlichtingenbureau niet beschikt over alle gegevens van deze groep burgers. Dit betreft informatie over eigen woningbezit, overige inkomsten (bijv. alimentatie, buitenlandse pensioenen, studiefinanciering, zzp-ers met nog een ander inkomen, ontvangen heffingskortingen, teruggave Rijksbelastingdienst) en vermogen uit kapitaalverzekeringen. De kwijtscheldingsverzoeken van deze groep burgers zullen dus inhoudelijk en handmatig getoetst moeten blijven worden.

Conclusie: Gelet op de hiervoor genoemde omstandigheden ben ik van mening dat de afdoeningstermijnen niet verder verkort kunnen worden en zie ik geen aanleiding om de Leidraad op dit punt aan te passen.

Paragraaf 7 : Aanbevelingen voor verbetering/aanpassing van de Leidraad

Van de volgende onderwerpen kan op grond van de uiteenzetting in de vorige paragraaf en gelet op de uitvoerbaarheid *op dit moment* een aanbeveling voor verbetering/aanpassing van de Leidraad worden voorgesteld:

- *Automatische kwijtschelding en digitalisering*
- *Onterecht toegekende toeslagen*

Van de volgende onderwerpen kan op grond van de uiteenzetting in de vorige paragraaf en gelet op de uitvoerbaarheid *op een later moment* een onderzoek voor een mogelijke aanbeveling voor verbetering/aanpassing van de Leidraad worden opgezet:

- *Uitvoerbaarheid vaststellen van de waarde van de auto*
- *Stopzetten automatische incasso bij kwijtschelding*

Ik stel voor dat we aan het einde van dit jaar voor deze beide mogelijke aanbevelingen een nieuw advies uitbrengen onderbouwd met actuele cijfers en bevindingen van het afgelopen jaar.

Vergadering Algemeen Bestuur

De leden van het Algemeen Bestuur
SaBeWa Zeeland

algemeen bestuur
agendapunt

22 september 2017
5

bijlagen : Notitie leegstand

onderwerp : Definitie leegstand

Terneuzen, 15 september 2017

Geachte heer/mevrouw,

Aanleiding

In opdracht van de deelnemers is getracht te komen tot een duidelijke definitie van het begrip "leegstand". Hiertoe heeft Sabewa Zeeland belastingadviseur Van den Bosch & Partners ingeschakeld. Van den Bosch & Partners is tot een definitie van "leegstand" gekomen, door te onderzoeken wanneer sprake is van "gebruik".

Conclusies onderzoek

De conclusie van het onderzoek is dat er sprake is van "gebruik" indien een roerende of onroerende zaak wordt bezigd ter bevrediging van de eigen behoefte. Bewoning is daarbij een indicatie van gebruik, doch geen doorslaggevend vereiste. Er is derhalve sprake van "leegstand" indien een object fysiek leeg staat, zonder meubilair, en wordt aangehouden voor de verhuur of verkoop. Hieronder enkele voorbeelden van "gebruik" en "leegstand". Deze hebben betrekking op woonruimten, maar de definitie van "leegstand" kan ook gebruikt worden voor bedrijfsruimten.

In de volgende gevallen is sprake van "gebruik" en kan een aanslag worden opgelegd:

- Woningen in een nalatenschap die niet te koop of te huur staat, waarbij op basis van het aantal erven een één- of meerpersoonstarief kan worden opgelegd;
- Recreatiewoningen, waarbij aan de hand van het aantal gebruikers op het hoofdadres het één- of meerpersoonstarief kan worden opgelegd; en
- Garageboxen die niet te koop of te huur staan. Aan de eigenaar kan een aanslag worden opgelegd. Indien de eigenaar beweert dat de garagebox verhuurd wordt, moet een huurcontract worden overlegd.

In de volgende gevallen is sprake van "leegstand" en kan geen aanslag worden opgelegd:

- Woningen van woningcorporaties, waarin niemand is ingeschreven volgens de BRP;
- Woningen van particulieren, waarin niemand is ingeschreven volgens de BRP en die te huur staan; en
- Woningen van particulieren, waarin niemand is ingeschreven volgens de BRP en die te koop staan.

Naast deze categorieën, resteert nog een klein aantal woningen. Hieruit kan slechts een beperkte opbrengst worden gerealiseerd, waarbij een één-op-één controle bovendien vereist is. De kosten hiervan wegen niet op tegen de baten.

Advies

Het advies is bovenstaande definitie van leegstand te bekrachtigen.

Het dagelijks bestuur van
SaBeWa Zeeland

J.H. Herselman,
Voorzitter

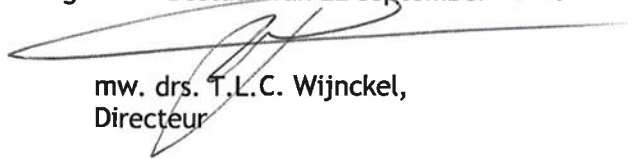
mw. drs. T.L.C. van de Wijnckel,
Directeur

Besluit

Aldus vastgesteld in de vergadering van het Algemeen Bestuur van 22 september 2017.

J.H. Herselman,
Voorzitter

mw. drs. T.L.C. Wijnkel,
Directeur

**Notitie leegstand waterschapsheffingen en
gemeentelijke belastingen**

Sabewa

Inhoudsopgave

1 Inleiding	3
2 Gebruikersheffingen	4
2.1 Gemeentelijke heffingen	4
2.1.1 OZB.....	4
2.1.1.1 Wet- en regelgeving	4
2.1.1.2 Jurisprudentie.....	5
2.1.1.3 Conclusie	6
2.1.2 Afvalstoffenheffing.....	7
2.1.2.1 Wet- en regelgeving	7
2.1.2.2 Jurisprudentie.....	7
2.1.2.3 Conclusie	8
2.1.3 Rioolheffing.....	8
2.1.3.1 Wet- en regelgeving	8
2.1.3.2 Jurisprudentie.....	8
2.1.3.3 Conclusie	9
2.2 Waterschapsheffingen	9
2.2.1 Ingezetenenheffing	9
2.2.1.1 Wet- en regelgeving	9
2.2.1.2 Jurisprudentie.....	10
2.2.1.3 Conclusie	10
2.2.2 Zuiveringsheffing.....	10
2.2.2.1 Wet- en regelgeving	10
2.2.2.2 Jurisprudentie.....	10
2.2.2.3 Waterverbruik.....	12
2.2.2.4 Conclusie	13
3. Uniforme definities "leegstand" en "gebruik"	14
3.1 Definities	14
3.2 Beslisvragen	14
3.3 Casussen	14
3.3.1 Woningen van woningcorporaties	14
3.3.2 Particuliere woningen die te huur staan	15
3.3.3 Woningen die te koop staan	15
3.3.4 Woningen in een nalatenschap.....	15
3.3.5 Recreatiewoningen.....	15
3.3.6 Garageboxen	15
3.3.7 Resterende woningen	16

1 Inleiding

Sabewa is een samenwerkingsverband, dat de heffing en invordering van gemeentelijke en waterschapsbelastingen verzorgt voor 8 gemeenten en 1 waterschap.

Sabewa heft voor de deelnemers verschillende belastingen en heffingen. In sommige gevallen is de eigenaar belastingplichtig, in andere gevallen de gebruiker. Onroerende zaken hebben altijd een eigenaar, maar niet altijd een gebruiker. In sommige gevallen staan onroerende zaken echt leeg, in andere gevallen is er wel een gebruiker, maar is deze lastig op te sporen.

Leegstand is de andere zijde van de medaille van "gebruik". Om te kunnen komen tot een definitie van het begrip "leegstand", moet worden onderzocht wanneer sprake is van "gebruik".

In deze notitie gaan wij met name in op de problematiek bij woonruimten. Dat laat onverlet dat de definitie die wij uiteindelijk trachten te formuleren, ook voor bedrijfsruimten kan worden toegepast.

Wij gaan in Hoofdstuk 2 eerst in op het wettelijke kader omtrent het begrip "gebruik" of "gebruiker" in de verschillende heffingswetten. Wij halen daarbij wetsgeschiedenis en jurisprudentie aan.

In Hoofdstuk 3 proberen wij te komen tot definities van de begrippen "gebruik" en "leegstand" en geven wij beslisvragen, aan de hand waarvan Sabewa de leegstand, waar mogelijk, kan oplossen.

2 Gebruikersheffingen

2.1 Gemeentelijke heffingen

Sabewa heft voor de gemeentelijke deelnemers OZB, afvalstoffenheffing en rioolheffing. Vooropgesteld zij, dat geen OZB wordt geheven van gebruikers van woningen. Niettemin was dat tot 1 januari 2006 wel het geval. De jurisprudentie omtrent het begrip "gebruik" bij de OZB heeft dus nog zeker betekenis. De gemeentelijke deelnemers heffen allemaal afvalstoffenheffing van gebruikers van een perceel, doch niet allemaal rioolheffing van gebruikers. Voor deze notitie hebben wij echter geen verschil gemaakt in deelnemers.

Hierna gaan wij per heffing in op de wet- en regelgeving en de relevante jurisprudentie op het gebied van "gebruik".

2.1.1 OZB

2.1.1.1 Wet- en regelgeving

De belastingplicht voor de gebruikersheffing van de OZB is bepaald in artikel 220 Gemeentewet. Daarin is bepaald:

Artikel 220

Ter zake van binnen de gemeente gelegen onroerende zaken kunnen onder de naam onroerende-zaakbelastingen worden geheven:

a. een belasting van degenen die bij het begin van het kalenderjaar onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht, gebruiken; (...)

Belastingplichtig is de "gebruiker". Dit begrip is in de parlementaire geschiedenis als volgt toegelicht:

'Voorts is in art. 219 de term feitelijk gebruiken gewijzigd in gebruiken. Hiermee wordt een verruiming van het begrip tot stand gebracht. Wij achten die verruiming noodzakelijk, omdat het gezien de ter zake gewezen jurisprudentie niet altijd mogelijk is een feitelijke gebruiker van een onroerend goed aan te wijzen. Dit is met name het geval bij collectief gebruik van onroerend goed waar het niet steeds mogelijk is één van de feitelijke gebruikers als belangrijkste gebruiker aan te merken en het ook niet mogelijk is om degene die het gebruik mogelijk heeft gemaakt als feitelijk gebruiker aan te merken. Het is wel mogelijk beide laatstgenoemde categorieën als gebruiker aan te wijzen omdat hiervoor niet alleen de feitelijke situatie hoeft mee te tellen, maar ook het geheel van bevoegdheden waarop de feitelijke situatie berust van invloed is. Wij wijzen in dit verband ook op artikel 219b, eerste lid).

Wij achten de aldus tot stand gebrachte verruiming van het begrip gewenst omdat het draagvlak van de onroerend-goedbelastingen zo breed mogelijk moet zijn. Ook in verband met het gelijkheidsbeginsel is het wenselijk dat indien een onroerend goed (feitelijk) gebruikt wordt er voor de heffing van deze onroerend-goedbelasting in alle gevallen ook een belastingplichtige gebruiker kan worden aangewezen. De wijziging van de term 'feitelijk gebruiken' in 'gebruiken' betekent overigens niet, dat de gebruikersbelasting ook kan worden geheven ter zake van leegstaande objecten. Een leegstaand object, dat wil zeggen een object dat echt leeg staat, en dat dus geen meubilair en dergelijke bevat, wordt ook niet gebruikt in de zin van artikel 219, onderdeel a. Dit is slechts anders indien een genothebende krachtens een zakelijk recht zijn object bewust leeg laat staan met de bedoeling het voor bepaalde doeleinden voor zichzelf ter beschikking te houden. Een voorbeeld wordt gevormd door opslagplaatsen die door de Staat beschikbaar worden gehouden voor gebruik in oorlogstijd (Hof Amsterdam 24 januari 1983, nr. 3212/81, Belastingblad 1983, p. 272). Ondanks die leegstand kan niet worden gesteld dat dergelijke objecten niet worden gebruikt. Een ander voorbeeld is een recreatiewoning die — al dan niet krachtens gemeentelijke verordening — op 1 januari niet wordt of mag worden bewoond.

Ook in dat geval is er sprake van gebruik in de zin van artikel 219, onderdeel a (HR 8 juli 1981, BNB 1981/248 en HR 29 april 1981, BNB 1981/162).¹

De wetgever noemt dus een aantal situaties:

1. leegstand (zonder meubilair) is geen gebruik;
2. tenzij de eigenaar het leeg laat staan voor zichzelf.

Daarbij noemt hij de volgende voorbeelden:

- opslagplaatsen in oorlogstijd;
- een recreatiewoning die op 1 januari niet mag worden gebruikt.

2.1.1.2 Jurisprudentie

Uit de jurisprudentie blijkt nog een aantal andere voorbeelden. Ten eerste is daar het arrest van de Hoge Raad² waarin de Hoge Raad het begrip "feitelijk gebruik"³ toelicht:

"In elk geval is degene die een onroerende zaak metterdaad bezigt ter bevrediging van zijn behoeften, gebruiker van dat goed, zodat iemand die ter bevrediging van zijn behoefte aan een woning de hem ter beschikking staande ongebouwde onroerende zaak bezigt om daarop een huis te doen bouwen, gebruiker van dat goed in de zin van de onroerendezaakbelastingen is."

De schrijvers van de Vakstudie⁴ menen dat het "bezigen" niet van voorbijgaande aard dient te zijn.

"Het betekent dat er sprake is van het beschikken over de onroerende zaak voor de eigen gebruiksdoeleinden. Daaronder valt niet het zogenoemde indirecte gebruik, dat bijvoorbeeld plaatsvindt bij verhuur of verpachting van onroerende zaken en bij het aanhouden van onroerende zaken voor handelsdoeleinden. Het indirecte gebruik belastingen is niet de bedoeling van de in art. 220 genoemde belasting wegens gebruik van de onroerende zaak. Uiteraard zullen gebruikers die het genot hebben van een onroerende zaak krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, tevens onderworpen zijn aan de zakelijkgerechtigdenbelasting.

(...)

Degene die al dan niet ondernemingsgewijs bijvoorbeeld woningen verhuurt, kan ter zake van de bij het begin van het belastingjaar leegstaande, voor de verhuur bestemde woningen, niet als belastingplichtige gebruiker worden beschouwd. Er kan namelijk niet gezegd worden dat hij deze woningen metterdaad bezigt, zulks ondanks de omstandigheid dat hij de beschikking over die woningen heeft. Ter zake van deze leegstaande woningen kan mitsdien geen gebruikersbelasting worden geheven. De zakelijkgerechtigdenbelasting kan daarentegen wel worden geheven.

(...)

Het ter beschikking staan van een onroerende zaak is voldoende om te kunnen spreken van gebruik, indien dit ter beschikking staan op zich een vorm van feitelijk gebruik is, namelijk het ter beschikking houden voor eigen doeleinden. Het begrip gebruik, hoe ruim dit ook kan worden geïnterpreteerd, kent ook een zekere begrenzing. Het dient namelijk niet te worden uitgebreid buiten zijn natuurlijke grenzen. Zuivere leegstand zonder dat er sprake is van ter beschikking houden voor eigen doeleinden, leidt niet tot gebruik in de zin van de wet.

Voorts wijzen wij erop dat een zekere duurzaamheid eigen is aan het bedoelde begrip. In dit verband wijzen wij erop dat toevallig kort gebruik geen belastingplicht scheidt. "

De heersende opinie is dus dat het aanslaan van de verhuurder als gebruiker niet mogelijk is. Wel belastingplichtig is degene die bewaringsdiensten aanbiedt voor de eigenaar⁵, zoals anti-kraak verhuurders.

¹ MvT, Kamerstukken II 1989/90, 21 591, nr. 3.

² HR 5 september 1979, nr. 19 420, BNB 1979/268.

³ per 1 januari 1995 veranderd in "gebruik".

⁴ Vakstudie Lokale Belastingen, Gemeentewet, art. 220, aant. 21.1.

⁵ HR 25 november 2011, nr. 10/05193, LJN BU5656.

Ook is in de jurisprudentie aandacht geweest voor objecten in aanbouw. Volgens de Hoge Raad⁶ is degene die ter bevrediging van eigen behoefte een opstal (ver)bouwt of laat (ver)bouwen op hem ter beschikking staande grond, gebruikt die grond (en wat daarmee duurzaam is verenigd) in de zin van die bepaling. Indien hij (ver)bouwt of laat (ver)bouwen met het oogmerk de zaak na gereedkoming van de bouw te bezigen voor eigen gebruik, dan wel te verhuren (of op andere titel aan een ander in gebruik te geven), dan wel te verkopen, is sprake van bevrediging van eigen behoefte. In de conclusie die aan dit arrest vooraf ging, stelt de A-G⁷:

"Onbebouwd terrein

HR 22 juli 1985, BNB 1985/258: De bevoegdheid om te beschikken over een terrein bestemd voor de bouw van een vrijstaande woning is niet voldoende voor feitelijk gebruik daarvan; daarvoor is vereist dat het ook metterdaad wordt gebezigd. Het aanhouden voor handels- en beleggingsdoeleinden levert op zich zelf geen "metterdaad bezigen" op.

Pand voor eigen gebruik in aanbouw

HR 5 september 1979, BNB 1979/268: Iemand die ter bevrediging van eigen behoefte een huis laat bouwen op een perceel grond is feitelijk gebruiker van die zaak.

Pand voor verhuur in aanbouw

HR 4 januari 1995, nr. 30 176, BNB 1995/52: De onroerende zaak wordt gedurende de bouwactiviteiten door "eigenaar"/opdrachtgever metterdaad gebezigd, ook al is het pand bestemd voor de verhuur.

(...)

4. In zijn algemeenheid kan uit genoemde jurisprudentie de volgende lijn worden getrokken:

- Een braakliggend bouwterrein: geen feitelijk gebruiker;

- Tijdens de bouwfase:

voor eigen gebruik: "eigenaar"/opdrachtgever is feitelijk gebruiker;

bestemd voor verhuur: "eigenaar"/opdrachtgever is feitelijk gebruiker;

- Na de bouwfase:

eigen gebruik: "eigenaar" is feitelijk gebruiker;

verhuur: huurder is feitelijk gebruiker;

- Leegstand:

voor eigen gebruik: "eigenaar" is feitelijk gebruiker;

t.b.v. verhuur: geen feitelijk gebruiker;

t.b.v. verkoop: geen feitelijk gebruiker."

2.1.1.3 Conclusie

Uit het voorgaande kunnen de volgende conclusies worden getrokken. Leegstand (zonder meubilair) is geen gebruik, tenzij de eigenaar het leeg laat staan voor zichzelf. Er is sprake van leegstand bij een braakliggend terrein, of bij een object dat wordt aanhouden voor de verhuur of verkoop. Er is geen sprake van leegstand (eigenaar is gebruiker), indien sprake is van leegstand voor eigen gebruik. Daaronder valt in ieder geval het aan- of verbouwen van een object en tijdelijke leegstand (zoals bij recreatiewoningen).

⁶ HR 8 augustus 2008, nr. 41.654, ECLI:NL:HR:2008:BC5812.

⁷ Conclusie 12 februari 2008, nr. 41 654, ECLI:NL:PHR:2008:BC5812.

2.1.2 Afvalstoffenheffing

2.1.2.1 Wet- en regelgeving

De belastingplicht voor de afvalstoffenheffing is bepaald in art. 15:33 Wet milieubeheer. Daar is bepaald:

1. *De gemeenteraad kan ter bestrijding van de kosten die voor haar verbonden zijn aan het beheer van huishoudelijke afvalstoffen een heffing instellen, waaraan kunnen worden onderworpen degenen die, al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht, gebruik maken van een perceel ten aanzien waarvan krachtens de artikelen 10.21 en 10.22 een verplichting tot het inzamelen van huishoudelijke afvalstoffen geldt.*

(...)

Indien bij gebruik van een perceel niet geregeld afvalstoffen kunnen ontstaan, is dit geen gebruik waarop de Wet milieubeheer ziet en waarvoor afvalstoffenheffing kan worden geheven.

2.1.2.2 Jurisprudentie

In het voorgaande hebben wij aangegeven dat de jurisprudentie op het gebied van de OZB voor woningen zijn belang heeft gehouden. Dit komt, omdat voor de andere heffingen een koppeling wordt gelegd met dit begrip. Zo oordeelde de Hoge Raad in een arrest over de afvalstoffenheffing dat het voor de hand ligt om voor gebezigde begrip 'feitelijk gebruik' aan te sluiten bij de betekenis die aan dat begrip wordt toegekend voor de toepassing van artikel 220, eerste lid, onderdeel a, van de Gemeentewet.⁸ Specifiek voor de afvalstoffenheffing springen nog de volgende zaken in het oog.

Gebruik is niet alleen bewoning

In een geval waarin een woning wordt ingericht voor een vader, die voordat hij er in kan trekken overlijdt, oordeelt Hof Amsterdam dat het gebruik van een perceel in het kader van de afvalstoffenheffing niet beperkt is tot het gebruik als woonruimte. Ook andere vormen van gebruik, zoals in dit geval de opslag van meubels, kunnen leiden tot belastingplicht voor de afvalstoffenheffing, aldus het hof. Het object is door de aanwezigheid van de meubels verder objectief gezien geschikt voor bewoning, ondanks het feit dat het niet voor woondoeleinden in gebruik is en de nutsvoorzieningen zijn afgesloten. Samengevat is er sprake van gebruik van een perceel waar huishoudelijke afvalstoffen geregeld kunnen ontstaan. Het hof concludeert dat de heffingsambtenaar terecht een aanslag afvalstoffenheffing aan belanghebbende heeft opgelegd.⁹

Verhuurder is niet belastingplichtig

De verhuurder van een perceel, die het zelf niet gebruikt, kan niet worden aangemerkt als gebruiker, ook al is hij verantwoordelijk voor het onderhoud.¹⁰

Gebruik gedurende een deel van het jaar

Belanghebbende mag van 1 oktober tot 15 maart niet in het seizoensverblijf en komt er dan alleen voor onderhoud. Volgens de Hoge Raad is dat echter ook een vorm van gebruik. Dat het perceel niet het hele jaar mag worden gebruikt, is geen reden om de aanslag te verminderen.¹¹ Dit is ook in andere procedures (zie voetnoot) bevestigd. Het gaat erom dat het huis in de perioden dat er niet gewoond mag worden ter beschikking staat. Dat is voldoende om van gebruik te spreken.

⁸ HR 1 december 1999, nr. 34 301, Belastingblad 2000, p. 57.

⁹ Hof Amsterdam 12 maart 2015, nr. 14/00177, ECLI:GHAMS:2015:919.

¹⁰ Rb. Haarlem 11 maart 2009, nr. 07/7901, ECLI:NL:RBHAA:2009:BH7547.

¹¹ HR 25 januari 1984, nr. 22 119, Belastingblad 1984, p. 155, en Hof 's-Gravenhage 21 maart 1994, nr. 932 695-E-7, Belastingblad 1994, p. 785 en Hof Amsterdam 3 april 1992, nr. 90/5890, E VII, Belastingblad 1992, p. 554.

2.1.2.3 Conclusie

Uit het voorgaande trekken wij de volgende conclusies.

Voor de afvalstoffenheffing geldt dat kan worden aangesloten bij de jurisprudentie in het kader van de OZB. Gebruik hoeft niet per se bewoning te zijn. Het kan ook gaan om opslag of onderhoud. Leegstaande woningen met meubilair hebben aldus een gebruiker. Recreatiewoningen die een deel van het jaar niet mogen worden bewoond, worden toch het hele jaar gebruikt.

2.1.3 Rioolheffing

2.1.3.1 Wet- en regelgeving

De belastingplicht voor de rioolheffing is niet in de wet geregeld. De wet (art. 228a Gemeentewet) bepaalt "slechts" dat rioolheffing kan worden geheven. Van wie en naar welke maatstaf staat de gemeente vrij. Uit onderzoek naar de belastingverordeningen van de deelnemers is ons gebleken dat, voor zover de gemeenten de rioolheffing heffen van gebruikers¹², zij zonder uitzondering de volgende bepaling in de verordeningen hebben opgenomen:

1. De belasting wordt geheven:

a. (...)

b. van de gebruiker van een perceel van waaruit water direct of indirect op de gemeentelijke riolering wordt afgevoerd, verder te noemen: gebruikersdeel.

2.1.3.2. Jurisprudentie

Ook voor de rioolheffing geldt dat voor het begrip "gebruik" kan worden aangesloten bij de wetsgeschiedenis en jurisprudentie van dit begrip in het kader van de OZB en de afvalstoffenheffing. Specifiek voor de rioolheffing springen de volgende zaken in het oog.

Verhuurder is niet belastingplichtig

In het arrest van 23 mei 1990¹³ oordeelt de Hoge Raad dat de belasting wegens het afvoeren van water op de gemeentelijke riolering kan alleen worden geheven van degenen die de op die riolering aangesloten percelen feitelijk gebruiken. Niet als feitelijk gebruiker werd onder het rioolrecht aangemerkt diegene die verantwoordelijk is voor het gebruik (bijvoorbeeld de verhuurder), zonder het perceel zelf te gebruiken.

Leegstaand en vervallen pand

In een procedure van de gemeente Tholen betrof het een leegstaand en vervallen pand. De gemeente had de eigenaar een aanslag voor het gebruik opgelegd, omdat er een kleine hoeveelheid water was afgevoerd. Het hof had geoordeeld dat aan de eigenaar terecht een aanslag rioolrechten gebruikersheffing was opgelegd. In cassatie oordeelde de Hoge Raad¹⁴ echter als volgt:

*"3.3 Het hof heeft, gezien de omstandigheid dat op zichzelf aannemelijk is dat er (weliswaar beperkt) in het desbetreffende jaar afvalwater is afgevoerd en dat de hoeveelheid daarvan ingevolge art. 4 van de verordening wordt gesteld op het aantal kubieke meters water dat in de laatste, aan het begin van het belastingjaar voorafgaande, verbruiksperiode naar het eigendom is toegevoerd of opgepompt, geoordeeld dat de aanslag rioolrechten gebruikersheffing terecht is opgelegd.
Het hof is aldus voorbijgegaan aan de, gelet op het hiervoor in 3.2 overwogene van belang zijnde, vraag of belanghebbende kan worden aangemerkt als degene die naar de omstandigheden beoordeeld het pand al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht, gebruikt. De enkele omstandigheid dat vanuit het pand een beperkte*

¹² Terneuzen bijvoorbeeld alleen van eigenaren.

¹³ HR 23 mei 1990, nr. 26 328, Belastingblad 1990, blz. 470.

¹⁴ HR 3 mei 2002, nr. 36 808, ECLI:NL:HR:2002:AE2315.

hoeveelheid afvalwater is afgevoerd, is onvoldoende om te kunnen spreken van gebruik door belanghebbende in de zin van voormelde bepalingen van de verordening. De klachten slagen in zoverre. 's Hofs uitspraak kan niet in stand blijven. Verwijzing moet volgen voor een onderzoek of belanghebbende het pand al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht, gebruikt."

Het verwijzingshof 's-Hertogenbosch oordeelde¹⁵ echter als volgt:

"4.2 De ambtenaar, op wie te dezen de bewijslast rust, heeft gesteld dat belanghebbende gebruiker is van het pand nu hij het gebruik van het pand niet heeft afgestaan en door de waterleidingsmaatschappij aan belanghebbende een afname van water in het onderhavige jaar van circa 2 m3 in rekening is gebracht. Belanghebbende stelt, naar het hof verstaat, dat het pand geheel is vervallen en niet bij hem in gebruik is. Het hof is van oordeel dat de ambtenaar, tegenover de betwisting door belanghebbende, niet aannemelijk heeft gemaakt dat belanghebbende kan worden aangemerkt als gebruiker van het pand in de zin van art. 2, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de voor het onderwerpelijke jaar geldende Verordening rioolrechten 1995 van de gemeente Tholen. Het door de ambtenaar gestelde is daartoe onvoldoende. De in geschil zijnde vraag moet op grond van het vorenstaande ontkennend worden beantwoord."

De eigenaar van een leegstaand, vervallen pand, kon dus niet als gebruiker worden aangemerkt, ondanks dat een beperkte hoeveelheid water was afgevoerd.

2.1.3.3. Conclusie

De verhuurder van een leegstaand pand is niet zonder meer belastingplichtig voor het gebruik. Ook bij leegstaande panden waarbij een kleine hoeveelheid afvalwater wordt afgevoerd, kan niet zonder meer de eigenaar als gebruiker worden aangeslagen. Onderzocht moet worden of de eigenaar het pand voor zichzelf gebruikt.

2.2 Waterschapsheffingen

2.2.1 Ingezetenenheffing

2.2.1.1. Wet- en regelgeving

De ingezetenenheffing wordt geheven van ingezetenen. In art. 116, onder a, Waterschapswet is bepaald wat onder ingezetene moet worden verstaan:

Voor de toepassing van dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
a. ingezetene: degene die blijkens de basisregistratie personen bij het begin van het kalenderjaar woonplaats heeft in het gebied van het waterschap en die aldaar gebruik heeft van woonruimte, met dien verstande dat gebruik van woonruimte door de leden van een gezamenlijke huishouding wordt aangemerkt als gebruik door een lid van dat huishouden, dat wordt aangewezen door de in artikel 123, derde lid, onderdeel b, bedoelde ambtenaar van het waterschap; (...)

De ingezetenenheffing wordt geheven van degene die een woonruimte gebruikt en die, volgens de BRP, woonplaats heeft binnen het gebied van het waterschap. Deze woonplaats, of het adres van de ingezetene volgens de basisregistratie, hoeft niet hetzelfde adres te zijn. Iemand die bij zijn of haar ouders inschreven staat in Terneuzen en die een woning aan het opknappen/verbouwen is in Borsele kan wel een ingezetenaanslag krijgen.

¹⁵ Hof Den Bosch 16 juli 2003, nr. 02/02453, ECLI:NL:GHSHE:2003:AL1850.

2.2.1.2 *Jurisprudentie*

In de jurisprudentie valt één uitspraak op. In een uitspraak van Hof Amsterdam van 17 juli 2003¹⁶ oordeelt het hof, dat iemand die wel staat ingeschreven in de GBA, maar zijn woning verhuurde en zelf in Duitsland woonde, niet aan beide voorwaarden voor de ingezetenenheffing voldeed.

2.2.1.3 *Conclusie*

Voor het begrip "gebruik" in de zin van "gebruik van een woonruimte" kan worden aangesloten bij het begrip in de zin van de OZB en de andere gemeentelijke heffingen. Echter, voor de ingezetenenheffing geldt de inschrijving in de BRP als extra voorwaarde. Dat kan echter ook een inschrijving op een ander adres zijn, echter, dit inschrijvingsadres moet wel in het gebied van het waterschap zijn gelegen.

2.2.2. *Zuiveringsheffing*

2.2.2.1 *Wet- en regelgeving*

De zuiveringsheffing wordt geheven van gebruikers van woonruimten en bedrijfsruimten. In art. 122d, tweede en derde lid, Waterschapswet is bepaald:

2 Aan de heffing worden onderworpen:

a. ter zake van afvoeren vanuit een bedrijfsruimte of woonruimte: degene die het gebruik heeft van die ruimte;

b. ter zake van het afvoeren anders dan bedoeld onder a: degene die afvoert.

3 Voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel a, is heffingplichtig:

a. in geval van gebruik van een woonruimte door de leden van een huishouden: degene die door de in artikel 123, derde lid, onderdeel d, bedoelde ambtenaar van het waterschap is aangewezen;

b. in geval van gebruik door degene aan wie een deel van een bedrijfsruimte in gebruik is gegeven: degene die dat deel in gebruik heeft gegeven, met dien verstande dat degene die het deel in gebruik heeft gegeven, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie dat deel in gebruik is gegeven;

c. in geval van het ter beschikking stellen van een woonruimte of bedrijfsruimte voor volgtijdig gebruik: degene die die ruimte ter beschikking heeft gesteld, met dien verstande dat degene die de ruimte ter beschikking heeft gesteld, bevoegd is de heffing als zodanig te verhalen op degene aan wie de ruimte ter beschikking is gesteld.

2.2.2.2 *Jurisprudentie*

Uit deze tekst blijkt, dat ook voor deze heffing het begrip "gebruik" niet nader is gedefinieerd. Er kan dus naar onze mening worden aangesloten bij de jurisprudentie over het begrip gebruik in de andere heffingen. Specifiek voor de zuiveringsheffing (en de voormalige verontreinigingsheffing) komen de volgende casussen naar voren.

Verbouwen

Volgens de verordening is degene die het gebruik heeft van een woning heffingsplichtig voor de daaruit of daarvan afgevoerde afvalstoffen. Het ter beschikking houden van een pand om daarin in de vrije tijd verbouwingswerkzaamheden te verrichten is aan te merken als gebruik in vorenbedoelde zin.¹⁷

Detentie

De echtgenoot is niet geëmigreerd, maar zat korte tijd in detentie. Onder deze omstandigheden kan niet gezegd worden dat de echtgenoot gedurende de beperkte tijd waarin hij uithuizig was

¹⁶ Hof Amsterdam 17 juli 2003, nr. 02/05848, M V, Belastingblad 2004, p. 110.

¹⁷ Hof 's-Gravenhage 25 januari 1983, nr. 133/82, MK I, LJN AW8999.

geen gebruiker van de woonruimte is geweest¹⁸. Hij had het gehele jaar het gebruik van de woonruimte.

Te koop

Ten aanzien de door het Waterschap geheven verontreinigingsheffing voor een woonruimte, oordeelde de Hoge Raad in de uitspraak van 16 mei 2008¹⁹ dat gebruik van een woonruimte ook kan plaatsvinden zonder dat dat bewoning inhoudt.

In de conclusie van de A-G die hier aan vooraf ging, zegt de AG:

"5.1.3. In artikel 18, derde lid, onderdeel a, van de Wvo en het gelijklopende artikel 3, tweede lid, onderdeel a, van de Verordening, wordt gesproken van 'het gebruik hebben van' (woon)ruimte. Naar ik meen kan uit deze formulering worden afgeleid dat voor de aanwijzing als heffingsplichtige niet vereist is dat de betrokkene de (woon)ruimte ook daadwerkelijk gebruikt. Als de wetgever dat vereiste had willen stellen, had het mijns inziens voor de hand gelegen dat de wet had gesproken van het 'in gebruik hebben'. Dat is echter niet het geval. Voor de hoedanigheid van heffingsplichtige lijkt mij dan ook voldoende dat de betrokkene de feitelijke beschikkingsmacht over de ruimte - zeg maar: de sleutel - heeft (en niet gehinderd wordt in het gebruik van die sleutel).(7)

Daarnaast lijkt deze uitlegging mij in overeenstemming met de ontwikkeling welke zich met betrekking tot 'gebruik' heeft voorgedaan bij andere lokale belastingen. Zo werd bij Wet van 27 april 1994, Stb. 419 in (het huidige) artikel 220 van de Gemeentewet - waarin aan gemeenten de mogelijkheid wordt geboden onroerendezaakbelastingen te heffen - het vereiste van 'feitelijk gebruik' van een onroerende zaak verruimd tot een vereiste van 'gebruik' van de onroerende zaak. De wetgever achtte deze verruiming gewenst om het draagvlak van de onroerendezaakbelastingen zo breed mogelijk te houden. In dit verband is illustratief de volgende passage uit de parlementaire geschiedenis van de Gemeentewet:

"Voorts is in art. 219 (MvH: thans art. 220) de term feitelijk gebruiken gewijzigd in gebruiken. Hiermee wordt een verruiming van het begrip tot stand gebracht. Wij achten die verruiming noodzakelijk, omdat het gezien de ter zake gewezen jurisprudentie niet altijd mogelijk is een feitelijke gebruiker van een onroerend goed aan te wijzen. Dit is met name het geval bij collectief gebruik van onroerend goed waar het niet steeds mogelijk is één van de feitelijke gebruikers als belangrijkste gebruiker aan te merken en het ook niet mogelijk is om degene die het gebruik mogelijk heeft gemaakt als feitelijk gebruiker aan te merken. Het is wel mogelijk beide laatstgenoemde categorieën als gebruiker aan te wijzen omdat hiervoor niet alleen de feitelijke situatie hoeft mee te tellen, maar ook het geheel van bevoegdheden waarop de feitelijke situatie berust van invloed is. Wij wijzen in dit verband ook op artikel 219b, eerste lid (MvH: thans art. 220b). Wij achten de aldus tot stand gebrachte verruiming van het begrip gewenst omdat het draagvlak van de onroerend-goedbelastingen zo breed mogelijk moet zijn. Ook in verband met het gelijkheidsbeginsel is het wenselijk dat indien een onroerend goed (feitelijk) gebruikt wordt er voor de heffing van deze onroerend-goedbelasting in alle gevallen ook een belastingplichtige gebruiker kan worden aangewezen. (...)"(8)

5.1.4. Uit het vorenstaande moge blijken dat het Hof X mijns inziens terecht als heffingsplichtige heeft aangemerkt: als eigenaar heeft X het gebruik in vorenbedoelde zin van de leegstaande woning. Daarmee is X heffingsplichtige. Aan heffing kan evenwel uitsluitend worden toegekomen indien hij een belastbaar feit heeft verricht."

De A-G neemt in deze conclusie het standpunt in dat voor "gebruik" voldoende is dat men beschikt over de sleutel. De Hoge Raad gaat in het arrest echter niet op die vraag in. In de literatuur is op deze conclusie kritisch gereageerd. Van Leijenhorst merkt in zijn annotatie²⁰ het volgende op:

¹⁸ Rb 's-Gravenhage 20 maart 2008, nr. AWB 07/4593, LJN BD2271.

¹⁹ nr. 41 874, ECLI:NL:HR:2008:BB8342.

²⁰ onder VN-2008/23.30.

"Voor ik toekom aan de vraag of de eigenaar van een nog niet door hem betrokken woonruimte dan wel van een te koop staande woonruimte het gebruik van de woonruimte heeft, moet mij iets van het hart. (.....).

Dan nu de vraag. Met de zo-even gemaakte prealabele opmerking als uitgangspunt kan het antwoord voor de verontreinigingsheffing niet anders luiden dan voor de WOZ/OZB en mag het geringe terminologische verschil tussen de term 'het gebruik heeft van' in art. 18, derde lid, onderdeel a, Wet VO en de term 'gebruikt' onderscheidenlijk 'gebruiken' in art. 24, derde lid, onderdeel a, Wet WOZ en art. 220, onderdeel a, Gemeentewet geen consequenties hebben. Dit betekent dat:

- onder 'in gebruik heeft' moet worden verstaan: het bezigen van de woonruimte ter bevredigen van de eigen behoefte [17],
- de belanghebbende in het arrest nr. 41 874 in 2003 niet het gebruik van de woonruimte heeft, omdat noch bij verhuur van de woning, noch bij het aanhouden van de woning voor de verkoop sprake is van bezigen van de woning ter bevrediging van de eigen behoefte [18];
- de belanghebbende in het arrest nr. 43 888 wél het gebruik van de woonruimte heeft omdat het aanhouden van de woning om deze zelf te gaan bewonen een vorm van bezigen van de woonruimte ter bevredigen van de eigen behoefte is [19].

De gedachte die aan de eerder gemaakte prealabele opmerking ten grondslag ligt, is geen gemeengoed. Dat blijkt uit de hier besproken arresten en de daaraan voorafgaande uitspraken van Rechtbank en Hof. Rechtbank en Hof vullen 'in gebruik heeft' in als 'feitelijk ter beschikking staan'. Dit is, althans klinkt, passiever dan 'bezigen ter bevrediging van de eigen behoefte'. De uitkomst waartoe de Rechtbank komt, is nochtans geen andere dan die welke bij toepassing van de voor de WOZ/OZB gebruikelijke invulling van gebruik zou zijn bereikt. Dat geldt niet voor de beslissing van het Hof dat hij die een woning voor de verkoop aanhoudt, daarvan het gebruik heeft. Aanhouden voor de verkoop is namelijk geen gebruik voor de WOZ/OZB (zie hiervoor). In de arresten overweegt de Hoge Raad dat het Hof, onderscheidenlijk de Rechtbank, in cassatie onbestreden heeft geoordeeld dat de belanghebbende terecht als gebruiker van een woonruimte is aangemerkt. De Hoge Raad laat deze oordelen verder onbesproken. Nu het om rechtsoordelen gaat, leid ik uit het onbesproken laten ervan af dat de Hoge Raad de oordelen juist acht. Indien deze gevolgtrekking juist is [20], onderschrijft de Hoge Raad tevens de opvatting van de advocaat-generaal (punt 5.1.3 en 5.1.4 van de conclusies)."

2.2.2.3 Waterverbruik

De vraag is gerezen of, gelet op het hiervoor genoemde arrest van 16 mei 2008, in gevallen van leegstand, waarbij toch waterverbruik is geconstateerd, aan de eigenaar een aanslag kan worden opgelegd van 1 ve. Wij menen dat dit niet zonder meer kan worden aangenomen.

In deze procedure betrof het een aanslag voor een leeg te koop staande woning, waarvoor een aanslag verontreinigingsheffing voor het gebruik was opgelegd. In cassatie was *onbestreden* dat de eigenaar de woning tevens gebruikte. Dat is nogal relevant. De Hoge Raad nam dat gebruik door de eigenaar daarmee als vaststaand feit aan en *laat zich dus niet uit over de vraag of de eigenaar als gebruiker kan worden aangemerkt*. Het Hof oordeelde dat aan de eigenaar, die dus zelf toegaf ook gebruiker te zijn, een aanslag van 1 ve moest worden opgelegd, omdat de woning leegstond.

Het betreffende waterschap voerde aan dat het forfait van 1 ve alleen van toepassing is bij *bewoning* door 1 persoon. De Hoge Raad verwierpt dat, en zegt dat de wet spreekt over *gebruik* en niet over *bewoning*. De Hoge Raad zegt terecht (naar analogie van de OZB) dat er ook sprake kan zijn van *gebruik* zonder *bewoning*. Vervolgens zegt de Hoge Raad dat de aanslag van 1 ve in stand kan blijven, omdat het waterschap naast belanghebbende geen andere gebruiker heeft aangewezen, zodat geen 3 ve kan worden geheven.

Naar onze mening zegt de Hoge Raad hier uitdrukkelijk *niet* dat bij leegstand (met of zonder waterverbruik) de eigenaar in alle gevallen kan worden aangeslagen als gebruiker. Dat was in deze procedure niet in geschil.

Wij wijzen in dit verband ook nog op twee annotaties uit de vakliteratuur bij dit arrest:

Noot De Bruin Belastingblad²¹:

'In art. 18, eerste lid, Wvo (tekst tot en met 2000) was bepaald dat voor een woonruimte die wordt bewoond door één persoon de vervuilingswaarde wordt gesteld op één inwonerequivalent. Bij de herziening van de Wvo met ingang van 2001 is de wijziging van bewonen in gebruiken toegelicht. In de memorie van toelichting bij het ontwerp van wet dat heeft geleid tot de wet van 16 maart 2000, Stb. 2000, 135 (vervanging van hoofdstuk IV Wvo), Kamerstukken II 1998/99, 26 367, nr. 3, p. 4 is het volgende vermeld: 'De gebruiker van een woonruimte of van een bedrijfsruimte is degene die de woonruimte onderscheidenlijk bedrijfsruimte feitelijk gebruikt.'

Noot V-N²²:

'Ons inziens zou de conclusie moeten zijn dat bij leegstand geen gebruiker kan worden aangewezen. Het is aan de wetgever om de wet aan te passen. Die invulling dient niet door de rechter te geschieden. Alsdan kan tevens worden voorzien in een heffingsmaatstaf voor een leegstaande woning. Dan hoeft een oordeel daaromtrent niet te worden gebaseerd op een 'redelijke wetsuitlegging'.'

Wij achten in dit verband het arrest van de Hoge Raad in de zaak over de rioolheffing van de gemeente Tholen, genoemd in paragraaf 2.1.3.2., een risico. Daarin zegt de Hoge Raad namelijk letterlijk dat de enkele omstandigheid dat vanuit het pand een beperkte hoeveelheid afvalwater is afgevoerd, onvoldoende is om te kunnen spreken van gebruik.

Nog los van deze juridische kijk, geldt dat de waterverbruiken die beschikbaar zijn, niet in alle gevallen het werkelijke gemeten verbruik weergeven. Deze zijn in een groot aantal gevallen "geschat" door het waterleidingbedrijf. Immers, indien geen waterstanden worden doorgegeven (hetgeen niet ondenkbaar is bij leegstand), wordt het waterverbruik geschat. In dergelijke gevallen kan naar onze mening zeker niet worden gesteld dat het geschatte verbruik door de eigenaar als gebruiker is afgevoerd.

2.2.2.4 Conclusie

De Hoge Raad oordeelt in het genoemde arrest dat gebruik ook kan plaatsvinden zonder bewoning. Dat is in lijn met de eerdere jurisprudentie. De A-G zegt echter in de conclusie, die aan het arrest vooraf gaat, dat het voldoende is om "de sleutel" te hebben. De Hoge Raad laat dat echter onweersproken. Wij achten het risicovol om deze lijn te volgen, te meer daar de wetgever bij de OZB duidelijk heeft aangegeven dat leegstand, zonder meubilair, geen gebruik inhoudt. Tevens lijkt andere jurisprudentie haaks te staan op het standpunt van de A-G.

²¹ Belastingblad 2008/782

²² V-N 2008/23.30

3. Uniforme definities "leegstand" en "gebruik"

3.1 Definities

Op grond van de voorgaande analyse komen wij tot de volgende invulling van de begrippen "gebruik" en "leegstand".

Er is sprake van **gebruik**, indien:

Een roerende of onroerende zaak wordt gebezigd ter bevrediging van de eigen behoefte. Bewoning is daarbij een indicatie van gebruik, doch geen doorslaggevend vereiste.

Er is sprake van **leegstand**, indien:

Een object fysiek leeg staat, zonder meubilair, en wordt aangehouden voor de verhuur of verkoop.

3.2 Beslisvragen

Bij de beoordeling van de vraag of de eigenaar als gebruiker kan worden aangemerkt, kunnen de volgende vragen worden doorlopen.

1. Is er een gebruiker?

Ja: gebruiker aanslaan

Nee: volgende vraag

2. Is het object fysiek leeg?

Ja: volgende vraag

Nee: eigenaar aanslaan als gebruiker

3. Staat het object te koop of te huur?

Ja: Leegstand

Nee: eigenaar aanslaan als gebruiker.

3.3 Casussen

De bewijslast van het "gebruik" van een pand ligt bij de heffingsambtenaar. Wil een gemeentelijke of waterschapsheffing voor het gebruik van een object dus in rechte stand houden, dan moet de heffingsambtenaar kunnen bewijzen dat het pand door de belastingplichtige wordt gebruikt. Omdat de vraag of een object *fysiek* leeg staat relevant is, vergt het "oplossen" van leegstand eigenlijk een één op één controle. Dit is zeer arbeidsintensief en dus kostbaar.

Met de voornoemde definities is het echter mogelijk om voor bepaalde groepen woningen, waarvan in de BRP geen inschrijving bekend is, aannames te doen. Bij deze aannames wordt de vraag of een object ook fysiek leeg staat even geparkeerd. In het navolgende gaan wij hierop in.

3.3.1 Woningen van woningcorporaties

Een woning die voor de verhuur wordt aangehouden staat, volgens de jurisprudentie, leeg. In theorie is het mogelijk dat de bewoner zich heeft laten uitschrijven uit de BRP, maar het huurcontract nog even doorloopt. Dan zou het mogelijk zijn hem toch als gebruiker aan te slaan. Dit vereist een controle van de einddata van de huurcontracten en de uitschrijving uit BRP.

Wij verwachten niet dat dit veel extra opbrengst zal genereren, gelet op de kosten die daar tegenover staan. Daarbij neigt het naar willekeur, omdat de controle ook de andere kant op kan vallen. Het is immers ook mogelijk dat een huurcontract eerder beëindigd is dan de uitschrijving uit de BRP. In dat geval zou de aanslag verminderd moeten worden.

Wij menen dat het gerechtvaardigd is om woningen van woningstichtingen, waarin niemand is ingeschreven volgens de BRP, als leegstaand aan te merken.

De conclusie is: woning van woningcorporatie zonder inschrijving = leegstand.

3.3.2 Particuliere woningen die te huur staan

Niet alleen woningcorporaties verhuren woningen. Dit gebeurt ook in de particuliere sector. Ook voor deze woningen geldt dat zij, indien zij te huur staan, als leegstaand kunnen worden aangemerkt. Wij menen dat het gerechtvaardigd is om woningen van particulieren, waarin niemand is ingeschreven volgens de BRP, en die te huur staan, als leegstand aan te merken.

De conclusie is: te huur staande woning van particulier zonder inschrijving = leegstand.

3.3.3 Woningen die te koop staan

Voor woningen die te koop staan geldt eenzelfde overweging. Er zou kunnen worden gecontroleerd of de woningen ook fysiek leeg staan. Dat vergt echter een controle ter plaatse. Wij verwachten niet dat dit veel extra inkomsten zal genereren, omdat er met de "belastingplichtige" een discussie zal ontstaan. Wij menen dan ook dat het gerechtvaardigd is om woningen van particulieren, waarin niemand is ingeschreven volgens de BRP, en die te koop staan, als leegstand aan te merken.

De conclusie is: te koop staande woning zonder inschrijving = leegstand.

3.3.4 Woningen in een nalatenschap

Voor een aantal woningen zonder inschrijving in de BRP geldt dat de eigenaar, die tevens gebruiker was, is overleden. De woning valt dan in een nalatenschap. Indien deze woning (nog) niet te koop of te huur staat, wordt deze voor de behoefte van de erven gebruikt. Dit kan bijvoorbeeld als opslag zijn. Gelet op de jurisprudentie vinden wij het in dat geval de aanslagen voor de gebruikersheffingen op te leggen aan de "erven van". Afhankelijk van het aantal erven (voor zover dit te achterhalen is) kan dit een één- of een meerpersoonshuishouden zijn.

De conclusie is: woning in nalatenschap die niet te koop of te huur staat – eigenaar = gebruiker.

3.3.5 Recreatiewoningen

In theorie is het niet mogelijk om een inschrijving te doen in een recreatiewoning. Recreatiewoningen worden natuurlijk wel gebruikt. Naar onze mening is het gerechtvaardigd de eigenaar als gebruiker op te voeren. Afhankelijk van het aantal gebruikers op het hoofd adres kan dit een één- of een meerpersoonshuishouden zijn.

De conclusie is: recreatiewoning - eigenaar = gebruiker.

3.3.6 Garageboxen

Garageboxen zijn qua codering ook woningen. Hiervan worden geen gebruikers geregistreerd in de BRP. Indien de boxen niet te koop of te huur staan worden deze in het algemeen, tenzij deze worden verhuurd aan een derde, door de eigenaar zelf gebruikt. Het is naar onze mening gerechtvaardigd om de eigenaar als gebruiker aan te merken. Wel bestaat de mogelijkheid dat de eigenaar zal aangeven dat hij de garagebox verhuurt. In dat geval zal hij daarvan een huurcontract moeten overleggen. Voor de zuiveringsheffing kunnen deze echter niet in de heffing worden betrokken, omdat er (in de meeste gevallen) geen aansluiting op het waternet is en dus geen lozingspunt van waaraf afvalwater wordt afgevoerd.

De conclusie is dan: garagebox die niet te koop of te huur staat – eigenaar = gebruiker.

3.3.7 Resterende woningen

Na de voorliggende indeling in groepen resteert een klein aantal woningen. Deze vereisen een één op één controle. Op basis van ervaringscijfers blijkt dat hier een gering aantal aanslagen uit worden gegenereerd. Ingezetenenheffing kan niet worden geheven, omdat er geen inschrijving in de BRP is. Ook is niet in gevallen een gebruiker aan te wijzen. De bewijslast daarvoor ligt bij Sabewa. Een kosten/baten analyse geeft weer dat de opbrengsten van een dergelijk onderzoek niet opwegen tegen de kosten daarvan.

Wij hopen u hiermee van dienst te zijn geweest en zijn uiteraard bereid tot een nadere toelichting.

Mr. J.K. (Jennifer) Lanser

Vergaderschema 2018

Week	Planning & omschrijving	AB	DB	BC	OR
1					
2					
3				18-jan	
4			25-jan		23-jan
5					
6		9-feb			
7	concept jaarrekening 2017 gereed voor controle+ opstellen begroting 2019				
8	Contoles jaarrekening 2017 + begroting 2019 & meerjarenraming (intern)				
9	Ontvangst concept controleverklaring accountant				
10	verzenden jaarrekening 2017 + begroting 2019 naar BC				
11	Ontvangst definitieve controleverklaring accountant			15-mrt	
12	verzenden jaarrekening 2017 + begroting 2019 naar DB				
13	DB zendt jaarrekening 2017 + begroting 2019 naar AV van WS, raden van gemeenten en AB (vóór 15 april)				27-mrt
14	Inbreng van zienswijzen op begroting		5-apr		
15	Inbreng van zienswijzen op begroting				
16	Inbreng van zienswijzen op begroting				
17	Inbreng van zienswijzen op begroting				
18	Inbreng van zienswijzen op begroting				
19	Inbreng van zienswijzen op begroting				
20	Inbreng van zienswijzen op begroting				
21	Inbreng van zienswijzen op begroting / 1e Bestuursrapportage			24-mei	
22	Bespreken zienswijzen en reactie opstellen voor DB				
23	Verzenden reactie op begroting 2019 aan AB		7-jun		
24	Vaststellen jaarrekening 2016 AB				12-jun
25					
26		29-jun			
27					
28	verzenden begroting+jaarrekening (binnen 2 wkn) aan provincie/gedeputeerde staten (vóór 1 aug)				
29					
30					
31					
32					
33					
34					
35					
36	2e Bestuursrapportage			6-sep	
37			13-sep		
38					18-sep
39		28-sep			
40					
41					
42					
43					
44					
45				5-nov	
46					
47					
48			29-nov		27-nov
49					
50		14-dec			
51					
52					

Vergadering Algemeen Bestuur

De leden van het Algemeen Bestuur
SaBeWa Zeeland

Algemeen Bestuur
agendapunt

d.d. 15 december 2017

bijlagen :

onderwerp : Evaluatie verdeelsleutels

Terneuzen, 30 november 2017

Geachte heer/mevrouw,

Aanleiding

Het Algemeen Bestuur d.d. 16 december 2016 heeft opdracht gegeven om de huidige verdeelsleutels te evalueren en een voorstel te doen voor zo objectief mogelijke verdeelsleutels. De begeleidingscommissie d.d. 13 oktober 2017 heeft besloten daartoe een projectgroep op te richten, bestaande uit Arjan Moerland (gemeente Tholen), Mark de Schipper (gemeente Goes), Bram Vreeke (waterschap) en Tamara van de Wijnckel (Sabewa Zeeland).

Uitgangspunten kostentoerekening

In het Dagelijks Bestuur d.d. 13 september 2013 is de 'nota kostentoerekening' geaccordeerd. In deze nota zijn een aantal uitgangspunten vastgelegd, waaraan de gehanteerde kostenverdeling moet voldoen:

"Algemene uitgangspunten:

Het doel is een eenvoudige, doch doelmatige en doeltreffende kostentoerekening. De uitgangspunten bij de toegepaste methodiek zijn:

- *kostentoerekening vindt plaats op basis van objectieve en bedrijfseconomische criteria. Hiermee wordt onder andere bedoeld dat de ondersteunende (netto)kosten, ondanks dat een harde relatie met primaire producten ontbreekt, uiteindelijk zo zuiver mogelijk verdeeld worden. Het gevolg is dat er een eerlijke toerekening kan plaatsvinden naar de producten.*
- *eenvoud;*
- *bestendige uitkomst. De toerekening moet plaatsvinden volgens een bestendige gedragslijn en onafhankelijk van vermoedelijke effecten."*

Huidige kostentoerekening

Sabewa Zeeland rekent de kosten en opbrengsten van de (hulp) kostenplaatsen toe aan vier programma's: waarden, heffen, innen en algemene dekkingsmiddelen. Kosten die specifiek voor een deelnemer gemaakt worden, worden doorberekend aan desbetreffende deelnemer. De gehanteerde kostenverdeling is op basis van werkelijke kosten of naar rato van het aantal fte.

Wijze berekening deelnemersbijdrage

Per programma wordt de bijdrage per deelnemer bepaald op basis van hetgeen afgenomen wordt door de betreffende deelnemer. Dit op basis van objectief meetbare prestaties. Bij het vaststellen van de begroting wordt door het algemeen bestuur tevens ingestemd met de wijze van berekening van de deelnemersbijdrage.

Programma Waarderen

Per gemeente wordt bepaald hoeveel WOZ-objecten er in een jaar gewaardeerd moeten worden. Op basis van het aantal objecten wordt de bijdrage per gemeente bepaald. Aan het programma waarderen wordt, naast de directe kosten, tevens een proportioneel gedeelte van de indirecte kosten toegekend.

Het waterschap betaalt voor het programma waarderen niet direct aan Sabewa Zeeland. In plaats daarvan betaalt het waterschap een bijdrage voor de vaststelling van de WOZ aan het Rijk. Deze bijdrage wordt door het Rijk aan de gemeenten uitgekeerd.

Programma Heffen

De specifieke kosten (controle belastingen) worden rechtstreeks aan de desbetreffende deelnemers toegerekend. De resterende kosten van het programma heffen worden vervolgens verdeeld over de deelnemers op basis van het aantal opgelegde aanslagregels per deelnemer. Een aanslagregel heeft betrekking op een enkele tariefsoort van een belastingsoort voor een heffingsobject. Aan het programma heffen wordt, naast de directe kosten, eveneens een proportioneel gedeelte van de indirecte kosten toegekend.

Programma Innen

De kosten en opbrengsten van het programma Innen worden op basis van het aantal aanslagregels over de deelnemers verdeeld. Uitzondering hierop is de verdeling van de opbrengst van invordering. De opbrengst van invordering van het waterschap lag voor de samenwerking namelijk substantieel hoger dan de opbrengst van de deelnemende gemeenten. Verdeling op basis van het aantal aanslagbiljetten zou het waterschap in een nadelige positie brengen, ten opzichte van de situatie voorafgaand aan de samenwerking. In eerste instantie is in 2013 daarom een verdeelsleutel gehanteerd van 70 % van het waterschap en 30 % voor de gemeenten. Deze verdeling is gebaseerd op de opbrengst van de invorderingskosten 2011, omdat Sabewa Zeeland zelf nog geen dwanginvorderingswerkzaamheden uitvoerde. In 2015 is de verdeelsleutel aangepast naar 80,73% voor het Waterschap en 19,27% voor Gemeenten. Deze verdeling is gebaseerd op de werkelijke opbrengsten 2013 en de lagere raming voor deze opbrengsten vanaf 2015. Aan het programma Innen wordt, naast de directe kosten, eveneens een proportioneel gedeelte van de indirecte kosten toegekend.

Algemene dekkingsmiddelen

Onder dit programma worden de inkomsten en uitgaven begroot en verantwoord, die niet direct aan de andere programma's kunnen worden toegekend. Dit betreft de deelnemersbijdrage en andere algemene kosten en opbrengsten.

Resultaten evaluatie

De projectgroep heeft de kostenverdeelsleutels en de grondslagen voor de deelnemersbijdrage van de verschillende programma's geëvalueerd. Daartoe is bij andere samenwerkingsverbanden nagevraagd op welke wijze zij de kosten verdelen. Gebleken is dat ieder samenwerkingsverband daarbij een eigen werkwijze hanteert. Gelet op de uitgangspunten die bij de vaststelling van de kostentoerekening zijn geformuleerd en de objectief te bepalen wijze van berekening van de deelnemersbijdrage op basis van geleverde prestaties aan de deelnemers, komt de projectgroep tot de conclusie dat de huidige kostentoerekening en de wijze van berekening van de deelnemersbijdrage passend is. De huidige kostentoerekening leidt tot een eerlijke toerekening aan de programma's respectievelijk doorberekening aan de deelnemers. De gehanteerde methodes en/of grondslagen zijn eenvoudig en is er sprake van een bestendige uitkomst.

Met betrekking tot de verdeelsleutel van de opbrengst invorderingskosten is een verdeling van 80,73% voor het waterschap en 19,27% voor gemeenten vastgesteld. Deze verdeling is gebaseerd op het jaar 2013. In 2013 werden namelijk voor het laatst aparte aanslagen voor gemeenten en het waterschap opgelegd. Daarnaast was 2013 het eerste jaar dat Sabewa Zeeland zelf de invordering uitvoerde. Op basis van de opbrengst invorderingskosten in 2013 is de huidige verdeelsleutel vastgesteld. Vanaf 2014 is echter besloten om gecombineerde aanslagen te versturen. Dat betekent dat nu niet meer is vast te stellen wat de opbrengst van de invorderingskosten voor gemeenten en het waterschap is en wat op basis daarvan op dit moment een eerlijke verdeelsleutel zou zijn.

Voorstel

Op basis van voorgaande adviseert de projectgroep om de kostenverdeelsleutels en de wijze van berekening van de deelnemersbijdrage te handhaven. Tevens adviseert de projectgroep om de verdeelsleutel van de opbrengst invorderingskosten te handhaven. De projectgroep concludeert dat de verdeelsleutels in 2013 op objectieve wijze zijn vastgesteld en dat er op dit moment geen reden is om deze aan te passen. Op basis van de opbrengst invorderingskosten over de jaren 2017 en 2018 zal besloten worden of het noodzakelijk is om de verdeelsleutel opnieuw te evalueren.

Het dagelijks bestuur van
SaBeWa Zeeland

J.H. Herselman,
Voorzitter

mw. drs. T.L.C. van de Wijnckel,
Directeur

Besluit

Aldus vastgesteld in de vergadering van het Algemeen Bestuur van d.d. 15 december 2017.

J.H. Herselman,
Voorzitter

mw. drs. T.L.C. Wijnckel,
Directeur

Vergadering Algemeen Bestuur

De leden van het Algemeen Bestuur
SaBeWa Zeeland

Algemeen Bestuur
agendapunt

d.d. 15-12-2017
4

bijlagen : Aangepaste Gemeenschappelijke Regeling Sabewa Zeeland

onderwerp : Wijzigen Gemeenschappelijke Regeling Sabewa Zeeland

Terneuzen, 7 december 2017

Geachte heer/mevrouw,

Aanleiding

In het Algemeen Bestuur d.d. 22 juni 2017 is de nieuwe Gemeenschappelijke Regeling Sabewa Zeeland goedgekeurd. Deze is vervolgens doorgestuurd naar de Werkgroep Verbonden Partijen VZG. Deze werkgroep zou een uniform voorstel opstellen voor de raden van de deelnemende gemeenten respectievelijk de algemene vergadering van het waterschap.

Op 6 november jl. heeft een gesprek plaatsgevonden met de voorzitter van de Werkgroep Verbonden Partijen VZG. De werkgroep adviseert de nieuwe Gemeenschappelijke Regeling Sabewa Zeeland op een aantal punten aan te passen:

- In de in het Algemeen Bestuur d.d. 22 juni 2017 goedgekeurde Gemeenschappelijk Regeling Sabewa Zeeland is vastgelegd dat het dagelijks bestuur en algemeen bestuur van het waterschap Scheldestromen en de raden, colleges en burgemeesters van de deelnemende gemeenten een gemeenschappelijke regeling aangaan. Daarmee zou er sprake zijn van een zogenaamde gemengde regeling. Dat betekent dat de leden van het gemeenschappelijk orgaan voortaan door en uit de raden/algemene vergadering gekozen worden, waarbij ook de voorzitter van de raad/algemene vergadering of wethouders/bestuurders mogen worden aangewezen. Sabewa Zeeland is oorspronkelijk echter opgericht als collegeregeling, waarbij enkel de bevoegdheden van het dagelijks bestuur van het waterschap en colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten op het gebied van het heffen en invorderen van waterschaps- en gemeentelijke belastingen aan Sabewa Zeeland zijn overgedragen. In de huidige situatie zijn het de colleges/het dagelijks bestuur die uit hun midden de leden van het gemeenschappelijk orgaan aanwijzen. Op advies van de werkgroep is de Gemeenschappelijk Regeling Sabewa Zeeland aangepast, zodat Sabewa Zeeland een collegeregeling blijft.
- Er zijn nog een aantal kleine tekstuele aanpassingen gedaan.

Advies

De aangepaste Gemeenschappelijke Regeling Sabewa Zeeland vaststellen.

Vervolg

Nadat de aangepaste Gemeenschappelijke Regeling Sabewa Zeeland is goedgekeurd, wordt deze opnieuw doorgestuurd naar de Werkgroep Verbonden Partijen VZG. Het doel is om in maart 2018 een uniform voorstel voor te leggen aan de raden van de deelnemende gemeenten respectievelijk de algemene vergadering van het waterschap.

Het dagelijks bestuur van
SaBeWa Zeeland

J.H. Herselman,
Voorzitter

mw. drs. T.L.C. van de Wijnckel,
Directeur

Besluit

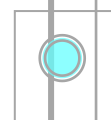
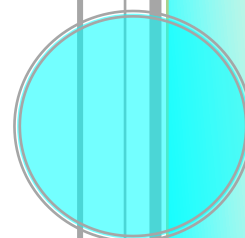
Aldus vastgesteld in de vergadering van het Algemeen Bestuur van d.d. 15-12-2017.

J.H. Herselman,
Voorzitter

mw. drs. T.L.C. van de Wijnckel,
Directeur

GEMEENSCHAPPELIJKE REGELING SABEWA ZEELAND

Terneuzen, XX-XX-2017

Inhoud

HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN	5
Artikel 1: Begripsomschrijvingen	5
Artikel 2: Openbaar lichaam.....	6
Artikel 3: Doel/Missie	6
Artikel 4: Bestuursorganen.....	6
HOOFDSTUK 2: BELANG, TAKEN EN BEVOEGDHEDEN	7
Artikel 5: Belang	7
Artikel 6: Taken en bevoegdheden	7
Artikel 7: Bezwaar en beroep	7
Artikel 8: Klachtrecht.....	7
HOOFDSTUK 3: HET ALGEMEEN BESTUUR	7
Artikel 9: Samenstelling.....	7
Artikel 10: Bevoegdheden van het algemeen bestuur	7
Artikel 11: Werkwijze.....	8
Artikel 12: Besloten vergadering - geheimhouding	8
HOOFDSTUK 4: HET DAGELIJKS BESTUUR	8
Artikel 13: Samenstelling	8
Artikel 14: Einde lidmaatschap	9
Artikel 15: Werkwijze.....	9
Artikel 16: Taak.....	9
Artikel 17 Bevoegdheden van het dagelijks bestuur	10
HOOFDSTUK 5: DE VOORZITTER	11
Artikel 18: Benoeming en Taak	11
HOOFDSTUK 6: DE DIRECTEUR	11

Artikel 19: Functie, Benoeming en Taak	11
HOOFDSTUK 7: INLICHTINGEN, VERANTWOORDING EN ONTSLAG	11
Artikel 20: Intern	11
Artikel 21: Informatieverstrekking door het algemeen en dagelijks bestuur	12
Artikel 22: Informatieverstrekking door individuele leden van het algemeen bestuur	12
Artikel 23: Bekendmaking.....	12
Artikel 24: Inwerkingtreding.....	12
HOOFDSTUK 8: BEVOEGDHEDEN	12
Artikel 25: Bevoegdheden heffingsambtenaar	12
Artikel 26: Bevoegdheden invorderingsambtenaar	13
Artikel 27: Bevoegdheden ambtenaar van Sabewa Zeeland	13
Artikel 28: Bevoegdheden belastingdeurwaarder.....	13
HOOFDSTUK 9 HET PERSONEEL	13
Artikel 29: Personeel.....	13
HOOFDSTUK 10: FINANCIËLE BEPALINGEN.....	14
Artikel 30: Regels m.b.t. administratie	14
Artikel 31: Begrotingsprocedure	14
Artikel 32: Bijdragen deelnemers	14
Artikel 33: Jaarstukken.....	15
HOOFDSTUK 11: HET ARCHIEF	15
Artikel 34: Archief.....	15
HOOFDSTUK 12: TOETREDING, UITTREDING, WIJZIGING, GESCHILLEN , OPHEFFING EN LIQUIDATIE.....	15
Artikel 35: Toetreding, uittreding.....	15
Artikel 36: Wijziging (wijziging heeft geen betrekking op het toekennen van nieuwe taken).....	16
Artikel 37: Geschillen.....	16

Artikel 38: Ontbinding en liquidatie	17
HOOFDSTUK 13: SLOTBEPALINGEN	17
Artikel 39: Overgangsbepaling	17
Artikel 40: Slotbepaling	17
Artikel 41 Evaluatie	17
Artikel 42: Titel	18

Gemeenschappelijke Regeling Belastingssamenwerking SaBeWa Zeeland

Het dagelijks bestuur van waterschap Scheldestromen en de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten Borsele, Goes, Hulst, Kapelle, Reimerswaal, Sluis, Terneuzen en Tholen ieder voor zover zij bevoegd zijn;

Overwegende dat uit overwegingen van kwaliteit, continuïteit, en efficiency gewenst is een gemeenschappelijke regeling te treffen om hun samenwerking bij de heffing en invordering van waterschapsbelastingen en gemeentelijke belastingen, alsmede bij de uitvoering van de Wet waardering onroerende zaken vorm te geven op basis van een gemeentelijke regeling;

Gehoord de gemeenteraad op XX-XX-XXXX

Gehoord de Algemene Vergadering op XX-XX-XXXX

Gehoord het algemeen bestuur op XX-XX-XXXX

Gelet op de Wet gemeenschappelijke regelingen, de Gemeentewet, de Waterschapswet en het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten

besluiten:

aan te gaan de volgende gemeenschappelijke regeling:

Gemeenschappelijke Regeling Belastingssamenwerking SaBeWa Zeeland.

HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1: Begripsomschrijvingen

1. Deze regeling verstaat onder:

- a) Sabewa Zeeland: het openbaar lichaam Samenwerking Belastingen Sabewa Zeeland;
- b) gemeenten: de bij de regeling aangesloten gemeenten i.c. Borsele, Goes, Hulst, Kapelle, Reimerswaal, Sluis, Terneuzen en Tholen
- c) waterschap: waterschap Scheldestromen
- d) gemeentebesturen: de gemeenteraden en de colleges van burgemeester en wethouders, burgemeesters ieder voor zover zij bevoegd zijn;
- e) waterschapsbesturen; het algemeen bestuur en dagelijks bestuur, ieder voor zover zij bevoegd zijn;
- f) algemeen bestuur: het algemeen bestuur van Sabewa Zeeland
- g) dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van Sabewa Zeeland
- h) Gedeputeerde Staten: Gedeputeerde Staten van de provincie Zeeland;
- i) de regeling: de Gemeenschappelijke Regeling Belastingssamenwerking Sabewa Zeeland;
- j) belastingverordening: de verordeningen tot heffing en invordering van belastingen of rechten, vastgesteld door het algemeen bestuur van het waterschap of de raden van de gemeenten;
- k) Wgr: de Wet gemeenschappelijke regelingen.
- l) BBV: Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten.
- m) directeur: de door het algemeen bestuur van Sabewa Zeeland benoemde directeur;
- n) heffingsambtenaar: de door het dagelijks bestuur aangewezen ambtenaar van Sabewa Zeeland, als bedoeld in de Gemeentewet en de Waterschapswet, bevoegd tot het heffen van belastingen en tot de uitvoering van de Wet waardering onroerende zaken;

- o) invorderingsambtenaar: de door het dagelijks bestuur aangewezen ambtenaar van Sabewa Zeeland, als bedoeld in de Gemeentewet of de Waterschapswet, bevoegd tot invordering van belastingen;
 - p) ambtenaar van Sabewa Zeeland: de door het dagelijks bestuur aangewezen ambtenaar van Sabewa Zeeland, als bedoeld in de Gemeentewet of de Waterschapswet, bevoegd tot de heffing of de invordering van belastingen en tot de uitvoering van de Wet waardering onroerende zaken;
 - q) belastingdeurwaarder: de door het dagelijks bestuur aangewezen ambtenaar van Sabewa Zeeland als bedoeld in de Gemeentewet of de Waterschapswet, dan wel een als belastingdeurwaarder aangewezen gerechtsdeurwaarder, bedoeld in de Gerechtsdeurwaarderswet;
 - r) belastingen: de in dit artikel onder n en o genoemde belastingen;
 - s) gemeentelijke belastingen. de belastingen die de gemeente heft op grond van Titel IV Hoofdstuk XV van de Gemeentewet of krachtens specifieke wetten;
 - t) waterschapsbelastingen: de belastingen die het waterschap heft op grond van Titel IV Hoofdstukken XVI, XVII, XVIIa en XVIIb van de Waterschapswet alsmede op grond van Hoofdstuk 7 van de Waterwet of krachtens specifieke wetten;
 - u) belastingverordening: de verordeningen tot heffing en invordering van belastingen of rechten, vastgesteld door het algemeen bestuur van het waterschap of de raden van de gemeenten;
 - v) beleidsregels: beleidsregels in de zin van Titel 4.3 van de Algemene wet bestuursrecht op het gebied van heffing en invordering van belastingen;
 - w) nadere regels: nadere regels ter uitvoering van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Invorderingswet 1990, de Gemeentewet, Waterschapswet, Waterwet, Wet waardering onroerende zaken en de belastingverordeningen;
 - x) kwijtscheldingsregels: de door het algemeen bestuur van het waterschap en de raden van de gemeenten vastgestelde regels als bedoeld in respectievelijk artikel 144 van de Waterschapswet en artikel 255 van de Gemeentewet;
2. artikelen en bepalingen uit andere regelingen zijn van overeenkomstige toepassing 'de gemeente', 'de raad', 'het college' en de burgemeester' te worden gelezen onderscheidenlijk: 'het openbaar lichaam', 'het algemeen bestuur', 'het dagelijks bestuur' en de voorzitter'.

Artikel 2: Openbaar lichaam

1. Er is een rechtspersoonlijkheid bezittend openbaar lichaam Sabewa Zeeland gevestigd in de gemeente Terneuzen
2. Het rechtsgebied van Sabewa Zeeland omvat het grondgebied van de deelnemende gemeenten en het waterschap.
3. De regeling wordt aangegaan voor onbepaalde tijd.

Artikel 3: Doel/Missie

Het openbaar lichaam is ingesteld om de gezamenlijke belangen van de deelnemers te behartigen op het gebied van

- a. de heffing en invordering van belastingen zoals genoemd in de bijlage behorende bij Sabewa Zeeland;
- b. de uitvoering van de Wet waardering onroerende zaken.

Artikel 4: Bestuursorganen

Sabewa Zeeland kent de volgende bestuursorganen: het algemeen bestuur, het dagelijks bestuur en de voorzitter.

HOOFDSTUK 2: BELANG, TAKEN EN BEVOEGDHEDEN

Artikel 5: Belang

Sabewa Zeeland voert, de in artikel 3 genoemde taken uit.

Artikel 6: Taken en bevoegdheden

1. Aan het bestuur van Sabewa Zeeland worden alle bestuursbevoegdheden overgedragen die samenhangen met de in artikel 3 genoemde taakgebieden, dit met uitzondering van de verordenende bevoegdheden.
2. Sabewa Zeeland kan met instemming van het algemeen bestuur ook diensten aan andere gemeenten verlenen.

Artikel 7: Bezwaar en beroep

Het algemeen bestuur is bevoegd tot het vaststellen van een verordening als bedoeld in artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 8: Klachtrecht

Het algemeen bestuur is bevoegd tot het vaststellen van een verordening over de behandeling van klachten als bedoeld in hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht.

HOOFDSTUK 3: HET ALGEMEEN BESTUUR

Artikel 9: Samenstelling

1. Het dagelijks bestuur van het waterschap en elk van de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten wijst uit zijn midden één lid aan. Zij vormen samen het Algemeen Bestuur van Sabewa Zeeland.
2. Voor elk aangewezen lid wijzen het dagelijks bestuur van het waterschap en de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten uit hun midden een plaatsvervanger aan die dat lid bij verhindering vervangt. Het lidmaatschap van het algemeen bestuur eindigt van rechtswege zodra het lid zijn functie bij het waterschap of de gemeente verliest.
3. De raden respectievelijk het algemeen bestuur van de deelnemers beslissen in beginsel binnen één maand na de benoeming van de wethouders van de gemeenten respectievelijk bestuurders van het waterschap van elke zittingsperiode over de aanwijzing van de leden van het algemeen bestuur.
4. Het algemeen bestuur wijst uit zijn midden een voorzitter, een secretaris en een penningmeester en hun plaatsvervangers aan.
5. De leden van het algemeen bestuur die tussentijds ontslag nemen, stellen de voorzitter van het algemeen bestuur evenals de raad van de gemeente respectievelijk het algemeen bestuur van het waterschap die hen heeft aangewezen hiervan op de hoogte. Het ontslag is onherroepelijk.
6. Leden van het algemeen bestuur die ontslag hebben genomen, behouden hun lidmaatschap totdat in hun opvolging is voorzien.
7. De aanwijzing voor de vervulling van plaatsen die zijn opgevallen, vindt binnen twee maanden plaats door de raad die het aangaat.

Artikel 10: Bevoegdheden van het algemeen bestuur

1. Aan het algemeen bestuur komen in het kader van deze regeling alle bevoegdheden toe, die niet aan een ander orgaan zijn opgedragen. Het algemeen bestuur kan alle bevoegdheden delegeren aan het dagelijks bestuur, tenzij de aard van de bevoegdheid zich tegen delegatie verzet.
2. De volgende bevoegdheden van het algemeen bestuur zijn niet overdraagbaar:

het aanwijzen van een voorzitter, een secretaris en een penningmeester, en diens plaatsvervangers en de overige leden van het dagelijks bestuur; het benoemen, schorsen en ontslaan van de directeur en diens waarnemer;

- a. het vaststellen van de begroting met de beleidsmatige 'en financiële meerjarenraming, respectievelijk begrotingswijzigingen en de jaarstukken;
- b. het vaststellen van een reglement van orde;
- c. het vaststellen van de Financiële verordening en de Controle verordening;
- d. het vaststellen van een verordening tot instelling van een commissie ex artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht, en de verordening voor de behandeling van klachten als bedoeld in hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht;
- e. het doen van voorstellen tot wijziging, toetreding, uittreding en opheffing van deze gemeenschappelijke regeling;
- f. het vaststellen van een directiestatuut.
- g. Het instellen van commissies als bedoeld in artikel 62 jo. 24 en 25 Wgr.

Artikel 11: Werkwijze

1. Het algemeen bestuur stelt een reglement van orde voor zijn vergaderingen vast en brengt dit ter kennis van Gedeputeerde Staten, de deelnemende gemeenten en het waterschap.
2. Het algemeen bestuur vergadert zo vaak als hij daartoe heeft besloten, maar minimaal twee keer per jaar en verder zo dikwijls als de voorzitter dit nodig acht of ten minste twee leden van het algemeen bestuur dit verzoeken (onder schriftelijke opgave van de te behandelen onderwerpen).
3. In het laatste geval vindt de vergadering binnen twee weken plaats (artikel 62 jo. 22 Wgr).
4. De voorzitter roept de leden schriftelijk tot de vergadering op.
5. Tegelijkertijd met de oproep maakt de voorzitter dag, tijdstip en plaats van de vergadering openbaar. De agenda en de daarbij behorende voorstellen, met uitzondering van de in artikel 25, lid 2, Gemeentewet en artikel 37 Waterschapswet, genoemde stukken waarop geheimhouding is opgelegd, worden tegelijkertijd met de oproep ter inzage gelegd. (artikel 62 Wgr).
6. De vergaderingen van het algemeen bestuur zijn openbaar.
7. De deuren worden gesloten wanneer een vijfde deel van de aanwezige leden daarom verzoekt of de voorzitter het nodig oordeelt.
8. Het algemeen bestuur beslist vervolgens of met gesloten deuren wordt vergaderd.
9. Uit de Gemeentewet zijn van overeenkomstige toepassing het bepaalde in artikel 20 (quorum voor opening van vergadering), artikel 22 (onschendbaarheid, verschoningsrecht), artikel 26 (handhaving orde vergadering), artikel 28 (niet-deelname aan de stemming), artikel 29 (quorum voor geldige stemming), artikel 30 (tot stand komen besluit), artikel 31 (geheime stembriefjes), artikel 32 (overige stemmingen) en artikel 33 (ambtelijke bijstand leden van het Algemeen bestuur).

Artikel 12: Besloten vergadering - geheimhouding

Op grond van de belangen genoemd in artikel 10 van de Wet Openbaarheid van Bestuur over de geheimhouding van de inhoud van stukken is het bepaalde in artikel 62 jo.23, leden 1 tot en met 4 van de Wgr. van toepassing. In een besloten vergadering van het algemeen bestuur worden geen besluiten genomen over het de begroting met de beleidsmatige en financiële meerjarenramingen, begrotingswijzigingen, de jaarstukken en het liquidatieplan.

HOOFDSTUK 4: HET DAGELIJKS BESTUUR

Artikel 13: Samenstelling

1. Het dagelijks bestuur bestaat uit drie leden: ten minste uit een voorzitter, een secretaris en een penningmeester. De samenstelling van het dagelijks bestuur bestaat uit één lid van het waterschap en twee leden namens de gemeenten.

2. De leden van het dagelijks bestuur worden aangewezen door en uit het algemeen bestuur. Zij worden aangewezen in de eerste vergadering van het algemeen bestuur nadat in overeenstemming met artikel 9 de leden van het algemeen bestuur zijn aangewezen.
3. De aanwijzing van leden van het dagelijks bestuur ter vervulling van plaatsen die openvallen, vindt plaats binnen twee maanden na de melding van de opengevallen plaats.
4. Het dagelijks bestuur heeft minder leden dan de helft van het algemeen bestuur.

Artikel 14: Einde lidmaatschap

1. Het lidmaatschap van het dagelijks bestuur eindigt indien het lid ophoudt lid te zijn van het algemeen bestuur. De leden treden af nadat de afgesproken zittingstermijn is verstreken.
2. De leden van het dagelijks bestuur treden af op de dag waarop de zittingsperiode van de gemeenteraad afloopt. Zij blijven hun functie waarnemen tot het moment dat het algemeen bestuur in de nieuwe samenstelling nieuwe leden voor het dagelijks bestuur heeft aangewezen.
3. Een lid van het dagelijks bestuur kan door het algemeen bestuur worden ontslagen, als dit lid niet meer het vertrouwen van het algemeen bestuur geniet. In dit geval is het bepaalde in artikelen 49 en 50 van de Gemeentewet en de artikelen 40 en 41 van de Waterschapswet van overeenkomstige toepassing. Op het ontslagbesluit is artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing.

Artikel 15: Werkwijze

1. Het dagelijks bestuur vergadert zo dikwijls als de voorzitter of een ander lid van het dagelijks bestuur dit nodig acht met opgave van de te behandelen onderwerpen. De vergadering vindt plaats binnen twee weken nadat het verzoek is ingekomen.
2. Voor zover deze regeling niet anders bepaalt, kan het dagelijks bestuur zijn werkzaamheden verdelen over zijn leden. Het dagelijks bestuur deelt zijn besluiten daarover mee aan het algemeen bestuur.
3. Besluiten worden genomen met gewone meerderheid van stemmen. Als de stemmen staken, wordt het voorstel geacht te zijn verworpen.
4. Het dagelijks bestuur kan een reglement van orde voor zijn vergaderingen vaststellen, dat aan het algemeen bestuur ter kennisneming wordt overgelegd.
5. Voor de besluitvorming in het dagelijks bestuur en de verplichting tot geheimhouding zijn de overeenkomstige bepalingen zoals die respectievelijk zijn opgenomen in de Gemeentewet voor het college en in de Waterschapswet voor het dagelijks bestuur van toepassing.

Artikel 16: Taak

De taak van het dagelijks bestuur is:

1. Het uitvoeren van alle taken en bevoegdheden die op grond van de in artikel 3 genoemde wetten en algemeen verbindend voorschriften aan de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten en dagelijks bestuur van het waterschap toekomen.
2. Voorts is het dagelijks bestuur belast met:
 - a. de beslissingen van het algemeen bestuur voor te bereiden en uit te voeren;
 - b. regels vast te stellen over de ambtelijke organisatie van het openbaar lichaam;
 - c. het beheer van de eigendommen en geldmiddelen van Sabewa Zeeland;
 - d. het nemen van alle conservatoire maatregelen, zowel in als buiten rechte en het doen van alles wat nodig is ter voorkoming van verjaring en het verlies van recht of bezit;
 - e. het houden van een voortdurend toezicht op het beheer en de exploitatie van Sabewa Zeeland evenals op al wat Sabewa Zeeland aangaat, waaronder de zorg voor de archiefbescheiden;
 - f. het benoemen, schorsen en ontslaan van het personeel met uitzondering van de

directeur en diens waarnemer;

- g. het behartigen van de belangen van Sabewa Zeeland bij andere overheidslichamen en instellingen, diensten of personen, waarmee contact voor Sabewa Zeeland van belang is.

3. Het dagelijks bestuur heeft de verplichting om het algemeen bestuur actief inlichtingen te verstrekken.

Artikel 17 Bevoegdheden van het dagelijks bestuur

Tot de bevoegdheden van het dagelijks bestuur behoren, onverminderd het bepaalde in artikel 66 lid 1 van de Wgr, onder meer:

- a. het nemen van conservatoire maatregelen, ook alvorens is besloten tot het voeren van een rechtsgeding, zowel in als buiten rechte, en het doen van alles wat nodig is ter voorkoming van verjaring of verlies van recht of bezit;
- b. het procederen in kort geding en het voegen in strafzaken als bedoeld in artikel 51a van het Wetboek van Strafvordering, tenzij het algemeen bestuur daaromtrent in voorkomende gevallen een beslissing heeft genomen;
- c. het voeren van rechtsgedingen en het instellen van beroep, behoudens de in de Gemeentewet en Waterschapswet in combinatie met de Algemene wet inzake rijksbelastingen en/of de Invorderingswet 1990 rechtstreeks aan de heffingsambtenaar of invorderingsambtenaar geattribueerde bevoegdheden;
- d. het regelen van de rechtspositie en arbeidsvoorwaarden van de directeur en het personeel met inachtneming van het bepaalde in artikel 29 lid 2 van deze regeling;
- e. uitoefening van de bevoegdheden en verplichtingen die bij of krachtens de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Invorderingswet 1990, de Kostenwet invordering rijksbelastingen, de Gemeentewet, de Waterschapswet, de Waterwet, de Wet milieubeheer en de Wet waardering onroerende zaken zijn toegekend aan de Minister van Financiën, het bestuur van 's Rijksbelastingdienst en de directeur, respectievelijk het college van burgemeester en wethouders of het dagelijks bestuur van de deelnemers;
- f. de aanwijzing van een of meer ambtenaren van Sabewa Zeeland als heffingsambtenaar en als invorderingsambtenaar;
- g. de aanwijzing van een of meer ambtenaren van Sabewa Zeeland of een gerechtsdeurwaarder als belastingdeurwaarder;
- h. het aanwijzen van een of meer ambtenaren van Sabewa Zeeland als ambtenaar van Sabewa Zeeland als bedoeld in artikel 1 onder k;
- i. het vaststellen van instructies en beleidsregels voor de heffingsambtenaar, invorderingsambtenaar, de ambtenaar van Sabewa Zeeland en de belastingdeurwaarder voor de uitoefening van hun bevoegdheden;
- j. het stellen van beleidsregels en nadere regels met betrekking tot de heffing en invordering van de belastingen;
- k. het geheel of gedeeltelijk oninbaar verklaren van belasting, met inachtneming van artikel 144 van de Waterschapswet en artikel 255 van de Gemeentewet;
- l. het besluiten tot het aanbesteden van leveringen en diensten;
- m. het besluiten tot privaatrechtelijke rechtshandelingen van Sabewa Zeeland, voor zover passend binnen de vastgestelde begroting;
- n. het doen van aangifte van strafbare feiten, waarvan het kennis heeft genomen.

HOOFDSTUK 5: DE VOORZITTER

Artikel 18: Benoeming en Taak

1. De voorzitter wordt door en uit het algemeen bestuur aangewezen.
2. Het algemeen bestuur kan de voorzitter ontslag verlenen, indien deze het vertrouwen van het algemeen bestuur niet meer bezit
3. De voorzitter is belast met de leiding van de vergaderingen van het algemeen bestuur en het dagelijks bestuur.
4. Bij verhindering of ontstentenis van de voorzitter wordt deze vervangen door een lid van het dagelijks bestuur, aan te wijzen door het dagelijks bestuur.
5. De voorzitter tekent de stukken die van het algemeen bestuur en het dagelijks bestuur uitgaan.
6. De voorzitter vertegenwoordigt Sabewa Zeeland in en buiten rechte. De voorzitter kan de vertegenwoordiging opdragen aan een door deze aan te wijzen gemachtigde.
7. Indien de voorzitter behoort tot het bestuur van een gemeente/het waterschap, die partij is in een geding waarbij Sabewa Zeeland is betrokken, wordt Sabewa Zeeland door een ander, door het dagelijks bestuur aan te wijzen, lid van het dagelijks bestuur vertegenwoordigd.

HOOFDSTUK 6: DE DIRECTEUR

Artikel 19: Functie, Benoeming en Taak

1. De bestuursorganen van de dienst worden bijgestaan door een directeur, aan wie in het dagelijks bestuur een adviserende stem toekomt. De directeur vervult ten behoeve van het algemeen bestuur en ten behoeve van het dagelijks bestuur de functie van ambtelijk secretaris.
2. De directeur wordt benoemd, geschorst en ontslagen door het algemeen bestuur.
3. De directeur is belast met de dagelijkse leiding van Sabewa Zeeland.
4. De directeur ondertekent mede alle stukken die van het algemeen en dagelijks bestuur uitgaan.
5. De verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de directeur worden vastgelegd in een statuut. Het statuut wordt vastgesteld door het algemeen bestuur.
6. De directeur is verantwoording schuldig aan het dagelijks bestuur.
7. De directeur is bestuurder in de zin van de Wet op ondernemingsraden.

HOOFDSTUK 7: INLICHTINGEN, VERANTWOORDING EN ONTSLAG

Artikel 20: Intern

1. De leden van het dagelijks bestuur zijn, samen en ieder afzonderlijk, aan het algemeen bestuur verantwoording verschuldigd voor het door hen gevoerde bestuur.
2. Zij geven ongevraagd aan het algemeen bestuur alle informatie die voor een juiste beoordeling van het door het dagelijks bestuur te voeren en gevoerde bestuur nodig is.
3. Zij geven samen, dan wel afzonderlijk, aan het algemeen bestuur, wanneer dit bestuur of een of meer leden daarvan hierom verzoeken, alle gevraagde inlichtingen.
4. Een lid van het dagelijks bestuur kan door het algemeen bestuur worden ontslagen, als dit lid niet meer het vertrouwen van het algemeen bestuur bezit. In dit geval is het bepaalde in artikel 49 en verder van de Gemeentewet en artikel 40 en verder van de Waterschapswet van overeenkomstige toepassing.
5. De leden 1 tot en met 4 zijn van overeenkomstige toepassing op de voorzitter voor het door hem gevoerde bestuur.

Artikel 21: Informatieverstrekking door het algemeen en dagelijks bestuur

1. Het algemeen en het dagelijks bestuur geven aan de raden van de deelnemende gemeenten en het algemeen bestuur van het waterschap ongevraagd alle informatie die voor een juiste beoordeling van het door het bestuur gevoerde en te voeren beleid nodig is.
2. Het algemeen en het dagelijks bestuur verstrekken aan de raden van de deelnemende gemeenten en het algemeen bestuur van het waterschap alle inlichtingen die door een of meer raden en/of het algemeen bestuur worden verlangd.
3. Die informatie wordt in dat geval ook verstrekt aan de overige raden en het algemeen bestuur van het waterschap.

Artikel 22: Informatieverstrekking door individuele leden van het algemeen bestuur

1. Een lid of een plaatsvervangend lid van het algemeen bestuur is aan de raad respectievelijk het algemeen bestuur van het waterschap door wie hij is benoemd, met inachtneming van het bepaalde in artikel 62 jo. 16 Wgr., verantwoordig verschuldigd voor het door hem in dat bestuur gevoerde beleid en wel op de in het reglement van orde voor de vergaderingen van de raad respectievelijk het algemeen bestuur van het waterschap aangegeven wijze.
2. Een lid of een plaatsvervangend lid van het algemeen bestuur kan door de raad respectievelijk het algemeen bestuur van het waterschap waarbinnen dit lid functioneert, worden ontslagen, indien dit lid niet meer het vertrouwen van de raad respectievelijk het algemeen bestuur bezit. Op het ontslagbesluit is artikel 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Artikel 23: Bekendmaking

Besluiten van het bestuur van een openbaar lichaam, die algemeen verbindende voorschriften inhoudende, zijn pas geldig als deze volgens de geldende regelgeving zijn gepubliceerd.

Artikel 24: Inwerkingtreding

De bekend gemaakte besluiten zijn van kracht op de achtste dag na de dag van de bekendmaking, tenzij in deze besluiten daarvoor een ander tijdstip is aangewezen.

HOOFDSTUK 8: Bevoegdheden

Sabewa Zeeland heeft een of meer heffingsambtenaren, invorderingsambtenaren, ambtenaren van Sabewa Zeeland en belastingdeurwaarders.

Artikel 25: Bevoegdheden heffingsambtenaar

1. De heffingsambtenaar is bevoegd tot heffing van de belastingen waarvoor door het algemeen bestuur van het waterschap of de raden van de gemeenten een belastingverordening is vastgesteld en waarvan de heffing door het dagelijkse bestuur van het waterschap en de colleges van burgemeester en wethouders van de gemeenten is opgedragen aan Sabewa Zeeland.
2. De heffingsambtenaar heeft de bevoegdheden en verplichtingen die bij of krachtens de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Invorderingswet 1990, de Kostenwet invordering rijksbelastingen, de Gemeentewet, de Waterschapswet, de Waterwet, de Wet milieubeheer, de Algemene wet bestuursrecht, de Wet waardering onroerende zaken en de toepasselijke toekomstige wetgeving zijn toegekend aan de inspecteur, respectievelijk ambtenaar belast met de heffing van de deelnemers.
3. Bij de uitoefening van de bevoegdheden als bedoeld in de leden 1 en 2 neemt de heffingsambtenaar de nadere regels van het dagelijks bestuur in acht en houdt hij rekening met de beleidsregels die het dagelijks bestuur heeft geformuleerd ter zake van de uitoefening van zijn bevoegdheid.

Artikel 26: Bevoegdheden invorderingsambtenaar

1. De invorderingsambtenaar is bevoegd tot invordering van alle belastingen die door de heffingsambtenaar op grond van artikel 25 lid 1 van deze regeling worden geheven.
2. De invorderingsambtenaar heeft de bevoegdheden en verplichtingen die bij of krachtens de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Invorderingswet 1990, de Kostenwet invordering rijksbelastingen, de Gemeentewet, de Waterschapswet, de Waterwet, de Wet milieubeheer, de Algemene wet bestuursrecht en de toepasselijke toekomstige wetgeving zijn toegekend aan de ontvanger, respectievelijk ambtenaar belast met de invordering van de deelnemers.
3. De invorderingsambtenaar beslist niet tot het voeren van een executieprocedure in eerste aanleg en tot hoger beroep dan nadat hij het dagelijks bestuur van zijn voornemen op de hoogte heeft gesteld.
4. Bij de uitoefening van de bevoegdheden als bedoeld in de leden 1 en 2 neemt de invorderingsambtenaar de kwijtscheldingsregels van de desbetreffende deelnemer en de nadere regels van het dagelijks bestuur in acht, alsmede houdt hij rekening met de beleidsregels van het dagelijks bestuur ter zake van de uitoefening van zijn bevoegdheid.
5. De invorderingsambtenaar is bevoegd het dagelijks bestuur gemotiveerd te verzoeken tot het nemen van een besluit als bedoeld in artikel 17 van de regeling.

Artikel 27: Bevoegdheden ambtenaar van Sabewa Zeeland

1. De ambtenaar van Sabewa Zeeland oefent de bevoegdheden en verplichtingen uit die bij of krachtens de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Invorderingswet 1990, de Kostenwet invordering rijksbelastingen, de Gemeentewet, de Waterschapswet, de Waterwet, de Wet milieubeheer, de Algemene wet bestuursrecht, de Wet waardering onroerende zaken en de toepasselijke toekomstige wetgeving zijn toegekend aan de ambtenaren van de Rijksbelastingdienst, respectievelijk ambtenaar belast met de heffing of invordering van de deelnemers als bedoeld in artikel 231, lid 2, sub d van de Gemeentewet en artikel 123, lid 3, sub d van de Waterschapswet.
2. Bij de uitoefening van de bevoegdheden als bedoeld in lid 1 neemt de ambtenaar van Sabewa Zeeland de nadere regels van het dagelijks bestuur in acht, alsmede houdt hij rekening met de beleidsregels van het dagelijks bestuur ter zake van de uitoefening van zijn bevoegdheid.

Artikel 28: Bevoegdheden belastingdeurwaarder

1. De belastingdeurwaarder oefent de bevoegdheden en verplichtingen uit die bij of krachtens de Algemene wet inzake rijksbelastingen, de Invorderingswet 1990, de Kostenwet invordering rijksbelastingen, de Gemeentewet, de Waterschapswet, de Waterwet, de Wet milieubeheer, de Algemene wet bestuursrecht en de toepasselijke toekomstige wetgeving zijn toegekend aan de belastingdeurwaarder.
2. Bij de uitoefening van de bevoegdheden als bedoeld in lid 1 neemt de belastingdeurwaarder de nadere regels van het dagelijks bestuur in acht en houdt hij rekening met de beleidsregels die het dagelijks bestuur heeft geformuleerd ter zake van de uitoefening van zijn bevoegdheid.

HOOFDSTUK 9 HET PERSONEEL

Artikel 29: Personeel

1. Bij Sabewa Zeeland is personeel werkzaam.
2. Het algemeen bestuur stelt voor het personeel van Sabewa Zeeland de

arbeidsvoorwaardenverordening vast conform de collectieve arbeidsvoorwaardenregeling voor het gemeentepersoneel (CAR/UWO), dan wel de (gewijzigde) collectieve arbeidsvoorwaardenregeling die daarvoor in de plaats komt.

3. Het algemeen bestuur beslist over de toepassing van overige arbeidsvoorwaarden.
4. Aanstelling, schorsing en ontslag van personeel geschieden door het dagelijks bestuur, behoudens het bepaalde in artikel 10, lid 2, sub b.

HOOFDSTUK 10: FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 30: Regels m.b.t. administratie

1. Sabewa Zeeland houdt de administratie van de opgelegde aanslagen en de ingevorderde belastingen gescheiden van de administratie voor de bedrijfsvoering van Sabewa Zeeland.
2. De ingevorderde belastingen worden beheerd op een uitsluitend daartoe bestemde rekening.

Artikel 31: Begrotingsprocedure

1. Het dagelijks bestuur stuurt jaarlijks vóór 15 april de ontwerpbegroting voor het komende kalenderjaar met de beleidsmatige en financiële meerjarenramingen voor de drie daarop volgende jaren van Sabewa Zeeland aan de raden van de deelnemende gemeenten. Het bepaalde in art. 190 lid 1 van de Gemeentewet en artikel 190 lid 1 van de Waterschapswet zijn van toepassing evenals het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten (BBV)
2. De ontwerpbegroting met de beleidsmatige en financiële meerjarenramingen wordt door de gemeenten voor een ieder ter inzage gelegd en tegen betaling van de kosten algemeen verkrijgbaar gesteld. Het bepaalde in artikel 190 lid 2 en 3 van de Gemeentewet en artikel 100, tweede en derde lid van de Waterschapswet zijn van overeenkomstige toepassing.
3. De raden van de deelnemende gemeenten en het algemeen bestuur van het waterschap kunnen binnen acht weken na ontvangst van de ontwerpbegroting met de beleidsmatige en financiële meerjarenramingen het dagelijks bestuur hun zienswijze aangeven. Het dagelijks bestuur voegt de commentaren waarin de zienswijze van de raden/het algemeen bestuur zijn vervat, bij de ontwerpbegroting met de beleidsmatige en financiële meerjarenramingen, die aan het algemeen bestuur wordt aangeboden.
3. Het dagelijks bestuur stuurt de begroting binnen twee weken na vaststelling met de beleidsmatige en financiële meerjarenramingen, maar in ieder geval vóór 1 augustus van het jaar voorafgaande aan dat waarvoor de begroting dient, aan Gedeputeerde Staten.
4. Nadat deze is vastgesteld, stuurt het algemeen bestuur de begroting met de beleidsmatige en financiële meerjarenramingen aan de raden van de deelnemende gemeenten en het algemeen bestuur van het waterschap.
5. Op wijzigingen van de begroting zijn voorgaande bepalingen van overeenkomstige toepassing.
6. Het bestuur geeft de deelnemende gemeenten en waterschap de gelegenheid om wensen en bedenkingen in te geven over begrotingswijzigingen. Een begrotingswijziging blijft achterwege voor uitgaven die binnen een programma van de eigen begroting kunnen worden opgevangen en/of die geen belangrijke beleidswijzigingen betreffen en/of geen structurele gevolgen hebben voor de begroting van het volgende jaar en/of volgende jaren.

Artikel 32: Bijdragen deelnemers

1. In de begroting staat welke bijdrage elke deelnemer verschuldigd is voor de uitvoering van de taken van Sabewa Zeeland. De deelnemers betalen bij wijze van voorschot op de vijftiende dag van maand een/twaalfde deel van de bedoelde bijdrage.
2. De berekeningswijze van de bijdrage van de deelnemers, als ook het eventueel wijzigen van die berekeningswijze wordt door het algemeen bestuur bij unanimitéit vastgesteld. De berekeningswijze

wordt expliciet in de begroting vermeld. Een wijziging van de berekeningswijze wordt in een separaat voorstel aan het Algemeen Bestuur voorgelegd en waarover het Algemeen Bestuur bij unanimititeit besluit.

3. De deelnemers zullen er steeds zorg voor dragen dat de gemeenschappelijke regeling over voldoende middelen beschikt om aan al zijn verplichtingen te kunnen voldoen.
4. Indien aan het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling blijkt dat een deelnemer weigert deze uitgaven op de begroting te zetten, doet het algemeen bestuur onverwijld aan Gedeputeerde Staten het verzoek over te gaan tot toepassing van de artikelen 194 en 195 van de Gemeentewet en de van toepassing zijnde toezichtbepalingen uit de Waterschapswet, de Waterwet en de Wet gemeenschappelijke regelingen.
5. Jaarlijks wordt met de deelnemers afgerekend.

Artikel 33: Jaarstukken

1. Het dagelijks bestuur legt vóór 15 april aan het algemeen bestuur verantwoording af over het afgelopen kalenderjaar, onder overlegging van de opgestelde jaarstukken en een berekening van de door de deelnemer te betalen bijdragen, naast het rapport van de met de controles belaste accountant.
2. De jaarstukken worden gelijktijdig ter informatie aan de raden van de deelnemende gemeenten en Het algemeen bestuur van het waterschap toegezonden.
3. Het algemeen bestuur onderzoekt de jaarstukken en stelt haar vast uiterlijk 1 juli, volgende op het jaar waarop deze betrekking heeft, evenals de bijdragen die de deelnemers betalen in het eventuele exploitatietekort.
4. De jaarstukken worden binnen twee weken na de vaststelling aan Gedeputeerde Staten gezonden, maar vóór 15 juli.
5. Het besluit tot vaststelling van de jaarstukken verleent - voor zover het de daarin opgenomen ontvangsten en uitgaven betreft - het dagelijks bestuur tot decharge, behoudens later in rechte gebleken valsheid in bewijsstukken en/of andere onregelmatigheden.

HOOFDSTUK 11: HET ARCHIEF

Artikel 34: Archief

1. Het dagelijks bestuur is belast met de zorg en het toezicht op de bewaring en het beheer van de archiefbescheiden, overeenkomstig een door het algemeen bestuur, met inachtneming van artikel 40 van de Archiefwet vast te stellen regeling.
2. Deze regeling wordt aan Gedeputeerde Staten toegestuurd.
3. Voor de bewaring van de op grond van artikel 12 van de Archiefwet 1995 over te brengen archiefbescheiden wijst het algemeen bestuur een archiefbewaarplaats aan.

HOOFDSTUK 12: TOETREDING, UITTREDING, WIJZIGING, GESCHILLEN , OPHEFFING EN LIQUIDATIE

Artikel 35: Toetreding, uittreding

1. Het bestuur van de gemeente of waterschap welke wenst toe te treden, richt het verzoek hiertoe aan het algemeen bestuur.
2. Het algemeen bestuur stuurt het verzoek als bedoeld in lid 1 na ontvangst door aan de besturen van de deelnemers onder overlegging van zijn advies over de toetreding en de eventueel daaraan te verbinden voorwaarden.
3. Toetreding vindt plaats indien de deelnemers daarmee instemmen.

4. Elke deelnemer kan bij besluit van de raad en het college respectievelijk het dagelijks en algemeen bestuur van het waterschap bepalen dat de deelneming aan deze gemeenschappelijke regeling wordt opgezegd.
5. Van het besluit als bedoeld in het voorgaande lid wordt uiterlijk drie kalendermaanden vóór het einde van het kalenderjaar kennisgegeven aan het algemeen bestuur.
6. Na de inwerkingtreding van de regeling, is uittreding door deelnemers gedurende een periode van vijf kalenderjaren niet mogelijk. Na het verstrijken van deze periode is uittreding te allen tijde mogelijk, mits daarvan conform het vierde lid, met een opzegtermijn van tenminste één kalenderjaar, van tevoren schriftelijk aankondiging is gedaan en mits wordt voldaan aan de daaraan door het algemeen bestuur te stellen voorwaarden.
7. Het algemeen bestuur regelt de financiële gevolgen evenals de overige gevolgen van de uittreding.
8. Voor de vaststelling van de financiële gevolgen als bedoeld in lid 7 wordt door Sabewa Zeeland en de uittredende deelnemer gezamenlijk advies gevraagd aan een onafhankelijke externe deskundige. Het advies van deze deskundige is voor partijen bindend. De kosten voor het inschakelen van de deskundige zijn voor rekening van de uittredende deelnemer.
9. Elk besluit tot toe- of uittreding van een deelnemer wordt direct aan de colleges en raden van de deelnemende gemeenten, het algemeen bestuur van het waterschap en Gedeputeerde Staten en aan het Handelsregister bij de Kamer van Koophandel gestuurd.
10. Het algemeen bestuur en dagelijks bestuur zorgen voor alle openbaarmaking als er sprake is van wijziging, verlenging of opheffing van de regeling of toetreden en uittreding de deelnemers.

Artikel 36: Wijziging (wijziging heeft geen betrekking op het toekennen van nieuwe taken)

1. De regeling wordt gewijzigd, indien door twee derde van de deelnemers daartoe eensluidend besluiten.
2. Voorstellen tot wijziging van de regeling kunnen worden gedaan door het algemeen bestuur, het dagelijks bestuur of één of meer van de raden van de deelnemende gemeenten respectievelijk door het algemeen bestuur van het waterschap.
3. Voorstellen uitgaande van het algemeen bestuur worden toegezonden aan de raden van de deelnemende gemeenten en het algemeen bestuur van het waterschap, die 3 maanden na ontvangst ter zake een besluit nemen en dat direct aan het algemeen bestuur melden.
4. Voorstellen uitgaande van één of meer deelnemers worden toegezonden aan het algemeen bestuur, dat het voorstel met zijn beschouwingen ter zake binnen acht weken aan de raden van de deelnemende gemeenten en het algemeen bestuur van het waterschap doet toekomen, waarna deze de deelnemers en het algemeen bestuur verder handelen conform het bepaalde in het vorige lid van dit artikel.
5. De bij wet voorgeschreven toezending van de wijziging aan Gedeputeerde Staten en aan het Handelsregister bij de Kamer van Koophandel, geschiedt door het dagelijks bestuur.

Artikel 37: Geschillen

1. Voordat over een geschil als bedoeld in artikel 62 jo. 28 Wgr de beslissing van Gedeputeerde Staten wordt ingeroepen, legt het algemeen bestuur het geschil voor aan een geschillencommissie.
2. De geschillencommissie bestaat uit drie leden. Een lid wordt aangewezen door het algemeen bestuur en een lid wordt aangewezen door de betrokken deelnemer(s). Deze twee leden wijzen gezamenlijk een derde lid aan dat tevens als voorzitter van de commissie optreedt.
3. De geschillencommissie hoort de bij het geschil betrokken besturen.
4. De geschillencommissie brengt advies uit over de mogelijkheden partijen tot overeenstemming te brengen.
5. Indien het advies van de commissie niet leidt tot oplossing van het gerezen geschil wordt bij het

verzoek om een beslissing van Gedeputeerde Staten een afschrift van het advies van de commissie gevoegd.

Artikel 38: Ontbinding en liquidatie

1. De regeling kan worden ontbonden, op voorstel van het algemeen bestuur, bij een daartoe strekkend besluit van tenminste twee derde van de deelnemers.
2. Ingeval van een besluit tot ontbinding van de gemeenschappelijke regeling, als bedoeld in het vorige lid, stelt het algemeen bestuur daarvoor een liquidatieplan op ter vereffening van het vermogen van de regeling. Een zodanig besluit wordt met een twee derde meerderheid genomen, gehoord de raden van de deelnemende gemeenten en het algemeen bestuur van het waterschap. Een liquidatieplan voorziet in de verplichting van de deelnemers alle rechten en verplichtingen van de gemeenschappelijke regeling over de deelnemers te verdelen op een in het plan te bepalen wijze.
3. Het liquidatieplan voorziet in de verplichtingen van deelnemers en de financiële gevolgen van de ontbinding de regeling.
4. Het liquidatieplan voorziet in de gevolgen die de ontbinding heeft voor het personeel.
5. Het dagelijks bestuur is belast met de uitvoering van de liquidatie.
6. Het besluit tot ontbinding of tot wijziging van deze regeling wordt direct gezonden aan de gemeenten en Gedeputeerde Staten, mede met het oog op de vereiste goedkeuring door Gedeputeerde Staten van de wijziging van de regeling conform de artikelen 62 jo. 26, 27 en 29 Wgr, almede naar het Handelsregister bij de Kamer van Koophandel van het ressort waaronder de regeling valt.
7. De organen van de gemeenschappelijke regeling blijven ook na het tijdstip van ontbinding in functie, totdat de vereffening is voltooid.
8. Gedurende de vereffening wordt de aanduiding van de regeling aangevuld met de afkorting van in liquidatie', zodat het opschrift komt te luiden:
"(Sabewa Zeeland i.l.)"

HOOFDSTUK 13: SLOTBEPALINGEN

Artikel 39: Overgangsbepaling

Het algemeen bestuur, het dagelijks bestuur en de voorzitter van het openbaar lichaam blijven hun functies vervullen tot de zittingsperiode van de gemeenteraden respectievelijk algemeen bestuur van het waterschap is beëindigd en in hun opvolging is voorzien.

Artikel 40: Slotbepaling

1. De begroting wordt voor de eerste keer vastgesteld voor de periode die begint op de dag waarop de regeling in werking treedt tot het einde van het kalenderjaar, dan wel, wanneer het algemeen bestuur dit bepaalt, tot het einde van het volgende kalenderjaar.
2. De eerste jaarstukken hebben betrekking op de periode waarvoor de eerste begroting geldt.
3. In alle gevallen waarin de regeling niet voorziet beslist het algemeen bestuur.

Artikel 41 Evaluatie

De regeling wordt elke 4 jaar geëvalueerd. De evaluatie heeft vooral betrekking op de vraag of de samenwerking de doelen die zij zich heeft gesteld ook heeft bereikt tegen de kosten die hiervoor waren uitgetrokken. Daarnaast dient ook gekeken te worden naar de uitvoering van de specifieke taken. De manier waarop de samenwerking heeft gefunctioneerd, is eveneens onderdeel van de evaluatie.

Artikel 42: Titel

De regeling kan worden aangehaald als "De gemeenschappelijke regeling Sabewa Zeeland"

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering van de gemeente d.d.
, voorzitter.

, griffier.

Aldus besloten in de vergadering van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente d.d.,
, burgemeester.
, secretaris.

Aldus besloten in de vergadering van de Algemene Vergadering van het waterschap d.d.,
, voorzitter
, secretaris.

Aldus besloten in de vergadering van het dagelijks bestuur van de het waterschap d.d.,
, voorzitter
, secretaris.

Aldus besloten,
de burgemeester